

Existenta si Timp

Poeme Filosofice

Sorin Cerin

SORIN CERIN

EXISTENȚĂ
ȘI
TIMP

Poeme filosofice

2017

SORIN CERIN – EXISTENȚĂ ȘI TIMP
-poeme filosofice-

Manufactured in the United States of America

ISBN-13:
978-1547190188

ISBN-10:
1547190183

După lecturarea volumului *Existență și Timp,* am decis să atașez fără să scot ancorele, așa cum apare în forma lui orginală, articolul Sorin Cerin, din enciclopedia Metapedia, la data de 01 Iunie 2017, pentru a putea face, pentru cei ce doresc, un periplu prin titlurile cărților scrise de mine sau prin notele critice dedicate acestora.

Vă mulțumesc,
Sorin Cerin

SORIN CERIN – EXISTENȚĂ ȘI TIMP
-poeme filosofice-

CUPRINS

- **Sorin Cerin – Enciclopedia Metapedia**

1) Dintr-un Cuvânt al Creației

Cad greu și rece,
Clipele,
care și-au pierdut,
respirațiile Eternităților,
ce zac în noroiul unor Cuvinte,
ale Nimănui,
care este tăiat din când în când,
de roțile ascuțite,
ale carului de foc,
al unui Timp,
ce-și biciuie fără milă,
caii Viitorului,
ce-abia îi mai pot trage după ei,
Răutatea și Deșertăciunea,
pe care le-a legat,
de fruntea Ridurilor sale,
prin care se scurge,
sudoarea Absurdului,
în care se îneacă câte puțin,
fără să-și dea seama,
până când întreaga lui suflare,
va deveni un cimitir,
dintr-un Cuvânt al Creației,
pe care nu-l vom cunoaște niciodată.

2) Paradisul Infernului pe care l-am clădit

Atunci când Timpul,
va cosi Iarba Gândurilor,
ca să hrănească Existența Amintirii,
Iluziile Fericirii și Suferinței,
vor deveni un amalgam al cauzei,
pentru care,
Apocalipsa Genelor Defecte,
din Conștiințele noastre,
va erupe,
mistuind Paradisul Infernului,
pe care l-am clădit,
după tiparul Păcatelor Orginare,
sculptat de Dumnezeu,
în sângele,
Cuvintelor,
Facerilor noastre.

3) Concurență de netăgăduit

Răpiți,
de Orgoliile Orizonturilor de ceară,
care și-au topit lumânările Viselor,
în matrița unui Cuvânt,
pe care,
nu-l vom putea folosi niciodată,
la lustruitul cavourilor,
din Sângele înfierbântat al Creației,
ale cărui Gene stricate,
par a nu mai putea fi reparate,
de Nimeni,
fiindcă toate fabricile Iluziilor Fericirii,
au dat faliment,
în fața concurenței de netăgăduit,
a Iluziilor Vieții, Suferinței și Morții.

4) Autostrada Creației Mântuirilor

Plouă cu Foc,
peste Sentimentele schilodite,
ale Societății de Consumat,
propriul Consum,
de Iluzii ale Vieții și Morții,
înăbușite în sângele clocotit,
ale unor Apusuri accidentate,
de Orizonturile Viciilor,
ce se grăbeau să alerge,
către Drogurile Iluziilor Fericirii,
fără să respecte,
legile de conducere ale Religiilor,
pe care Dumnezeu le redactase,
încă dinainte de a construi,
Autostrada Creației Mântuirilor,
care întâmplător trece,
și prin dreptul Destinelor noastre,
călcate în picioarele grele de beton,
ale acesteia,
pentru a fi apăsate,
cât mai adânc,
în mormintele,
propriilor noastre Existențe.

5) S-a risipit

Până și Ceața Înțelesurilor Creației,
s-a risipit,
cu mult înainte de a ne fi născut,
într-o Lume,
a Iluziilor Suferinței, Fericirii, Vieții și Morții,
la care suntem părtași,
fără să știm,
cât de mult Adevăr,
ar conține toate acestea,
chiar dacă se înalță,
ca fumurile Zâmbetelor amare,
pe gerul Conștiințelor,
ce alunecă dinaintea,
Pașilor unor Priviri,
prin care în loc să ne regăsim,
ne pierdem,
chiar și ultimele urme de contur,
din trupul răspunsului la întrebarea,
cine suntem?

6) Se lupta cu Viitorul Incert

Vorbe de Vânt,
suflate de respirația Unui Dumnezeu,
creat de noi,
ce nasc furtunile,
oricărui început de Lume,
ducând velele corăbiilor de Vise,
încărcate cu mirodeniile Suferinței,
aduse din alte colțuri de Univers,
pentru a ne lumina,
calea bătătorită de Iluziile Fericirii,
care nu ne-au lăsat niciodată,
să ne înfruntăm Destinele,
chiar dacă le puteam privi,
din turnurile de fildeș,
ale Năzuințelor,
unde Trecutul,
ni se lupta,
cu Viitorul Incert,
al luptelor,
dintre proprii noștri Străini din noi înșine,
care nu se lăsau învinși niciodată,
și Deșertăciunile atât de absurde,
ale propriilor Destine.

7) Să nu ne fie vândută

Rația Pașilor,
ne-a fost împărțită,
cu atât de multă parcimonie de către Destine,
încât toate Sacrificiile Iluziilor acestei Lumi,
au fost zadarnice,
fiindcă până la urmă,
am reușit să zărim,
undeva mai departe decât noi înșine,
de propria Ființă,
Adevărul Absolut,
care se prăvălea,
în prăpastia Mormântului,
Cuvântului Creației,
în care ne-am prăbușit Existența,
compromisă a întregului Timp,
care ne-a ucis,
Eternitatea unei Clipe,
ce-ar fi trebuit să rămână,
numai a noastră,
să nu ne fie vândută,
pentru o mână de arginți,
dați de o Cunoaștere la fel de iluzorie,
precum eram noi înșine.

8) Șah

Mă plouă cu pașii,
Cuvintelor Creației,
Privirilor,
în care ne-am pierdut Orizontul,
intrat,
în transa începutului și sfârșitului de Lume,
pe care am început să jucăm Șah,
cu propriile Existențe,
ale pătratelor de Clipe,
bune sau rele,
ce se luptau,
pentru Viitorul Speranțelor,
unei Regine a Regretelor,
că nu și-a îndeplinit,
Visul de a cuceri Nepătrunsul,
sau a unui Rege plin de remușcări,
care și-ar fi pierdut,
Tărâmurile Adevărului Absolut,
sub săbiile nemiloase ale Pionilor,
Iluziilor Fericirii, Suferinței, Vieții și Morții,
pe care nu-i observase dinTurnul Eternității,
din care se credea,
Invincibil,
precum era cu adevărat,
Iubirea,
unui Dumnezeu atât de străin,
de noi înșine.

9) Numele Destinului nostru

Nimic nu știm,
mai mult decât Neștiința,
pe care o cunoaștem,
atât de puțin,
încât toate Năzuințele,
ne sunt îngropate,
în cavourile Viitorului incert,
al unor Cimitire de Cuvinte,
pe care le vizităm adeseori,
atunci când avem de spus,
ceva cu adevărat important,
despre Iluziile Vieții, Fericirii, Suferinței,
sau Morții,
din noi înșine,
cei decedați cu mult,
de dinainte de a ne naște,
în brațele unei stele căzătoare,
care purta numele,
Destinului nostru.

10) Până și Labirinturile

Ne regăsim,
 atât de departe,
 de Universul în care ne oglindim,
Iubirea sau Ura,
încât alegem,
 cel mai adesea,
 să ne hrănim cu cioburile Clepsidrei,
 care ne taie Clipele,
 după măsura,
în care ne-am spart,
 Oglinzile Paralele ale Iluziilor Vieții,
dorind să scăpăm de Păcatele Originare,
fără să înțelegem că tocmai ele,
erau Sensul Existențelor,
 pe care le traversam,
plini de tăieturi și însângerați,
de Apusurile sau Răsăriturile Privirilor,
 în care ne pierdeam,
până și Labirinturile,
 prin care ni se ascunde,
Străinul Adevărului Absolut.

11) Gene stricate

Mi-e mai greu,
să stau în urma Clipei,
decât înaintea roților Timpului ei,
pe care-l măsoară Cuvântul Facerii Lumii,
în Iluziile unor Cimitire de Vise,
ale Morții și Vieții,
trase prin verighetele Fericirii,
pe care nici o Suferință,
nu le-ar vrea,
la căpătâiul patului de moarte,
unde-și face apariția stingher, dar persistent,
Îngerul Adevărului Absolut,
sub chip de om,
de Credință,
pierdută-n sânul unei Religii,
pe care n-am înțeles-o niciodată ca atunci,
când eram Iubirea unui Dumnezeu,
fiindcă Neînțelesul a fost mereu,
Străinul din Sângele Genelor stricate,
de către Întâmplarea Neîntâmplătoare,
din Viitorul nostru.

12) Tot Noi

De câte ori,
ne-am rupt cămașa acestei Existențe,
de noi înșine?,
până când am înțeles,
că orice modă a Conștiinței am purta,
ar fi tot o afacere contrafăcută,
a Dumnezeului creat,
Tot,
De Noi,
cei roși de Lăcomia, Invidia, și Incertitudinea,
Agoniei,
de a ne fi născut,
sclavi ai Iluziilor,
Vieții,
Suferinței,
Fericirii și Morții,
din aluatul cărora ne-am zămislit,
Genele unui Sânge al Conștiinței,
Stricat de către Minciuna Absolută,
a Existenței pline de Patimile și Remușcările,
Stelei Destinului,
care a căzut fără,
De Noi,
Ochii Ferestrelor de Cer,
ai Conștiinței,
în Infernul acestei Lumi,
pe care nici unii n-am recunoscut-o,

ca fiind,
Iubire,
decât, doar Dumnezeul pe care l-am frământat,
creîndu-L,
atunci când,
nu mai eram,
mai demult decât toate Timpurile la un loc,
Tot Noi,
cei de dinaintea,
întrupării în Țărâna Deșertăciunii,
care eram Adevăr Absolut.

13) Fără voia noastră

Mi-am rupt pridvorul Zilei,
de Norii Gândurilor unei Religii,
a Privirilor abătute,
din care ne-am cusut cămăși de Credință,
pe care le-am purtat la Întâlnirile noastre cu Destinul,
atunci când ne-am izgonit Cuvintele,
ce-ar fi vrut să vorbească,
în locul Nemuririi Clipelor,
pe care le doream,
prezente la masa Destinelor,
care ne încolțeau cu ghearele Timpului,
sfâșiindu-ne Clipele,
ale căror Noroi de Înțelesuri,
ne murdăreau,
Veșmintele noi ale Speranțelor,
pe care le-am dezbrăcat,
rămânând doar noi și Viitorul,
la fel de goi,
precum ne erau trupurile Trecutului,
prin labirinturile cărora ne ascundeam,
Adevărul Absolut,
al Eternității,
Universurilor în Inimile cărora,
ne băteam Timpurile,
până când au fugit,
pentru totdeauna din Sufletele noastre,
fără să știm că Destinele ne vor vinde,
fără voia noastră,
tocmai lor.

14) Știind cât de mult are de murit

Ridică-mi cenușa Timpului ucis,
de Clipa Eternității,
și arunc-o să îngrașe,
Țărâna Deșertăciunii,
pe care și-a ales-o Destinul,
la Târgul de Vite,
ale Iluziilor Fericirii,
unde orice Zi,
era dispusă să tragă,
la Jugul Absurdului,
alături de Sufletele Creației,
unui Dumnezeu,
făcut de noi înșine,
la masa unde,
Străinul Adevărului Absolut,
al Sângelui din Genele Viitorului,
era alungat,
de Neînțelesul Timpului,
pe care nu l-am judecat niciodată,
știind cât de mult are de murit,
prin Cimitirele Cuvintelor,
lipsite de Speranțe,
ale acestei Lumi.

15) Pustiurile Focurilor Sacre

Mi-am prins agrafa Nemuririi,
în părul tău de cremene,
Existență,
a Scânteilor lovite,
de coarnele Cerbilor înșelați,
de Adevărul Absolut,
care le-a promis,
că nu vor cunoaște niciodată,
Iluziile Morții,
Suferinței,
Fericirii și Vieții,
atunci când vor alerga,
prin Pustiurile Focurilor Sacre,
aprinse de Iubirile,
care au fugit,
de la Incendiul nașterii acestei Lumi,
de teama pedepsei scrise de Dumnezeu,
pe filele biblice ale Păcatelor Originare.

16) Prin tenebrele unor Labirinturi

Prețurile Sicrielor de Vorbe Goale,
au devenit din ce în ce mai prohibitive,
lăsând în locul lor,
mult mai atractive,
Sufletele întrupate în Virgule,
la Căpătâiurile vagaboande,
ale Societăților de Consumat Iluzii,
unde veghează Deșertăciunea,
din care și-au croit,
averi întregi de Absurd,
pe care le-au supralicitat,
în Jocurile fără Câștigători,
ale Delirurilor acestei Lumi,
care credeau că pot împărți Nimicul,
în părți egale,
Destinelor,
care nici ele,
n-au înțeles la rândul lor,
ce caută,
prin tenebrele unor Labirinturi,
ale Absurdului.

17) Cu fiecare Clipă

Iluzia Vieții,
este o aritmetică a Desfrâului,
care adună Eternități de Clipe,
pentru a le irosi,
în firimituri de Gânduri,
pe când Iluzia Morții,
scade cu fiecare moment,
Existența,
a ceea ce înseamnă,
Nemurire,
până când,
nu rămâne Nimic altceva,
decât,
Eternitatea irosită de Viață,
cu fiecare Clipă......

18) Un nou Sfârșit

Cavernele Cuvintelor,
își așteaptă musafirii Zilelor,
care se vor ascunde,
în adâncurile lor tenebroase și întunecate,
de unde,
nici o Privire nu a reușit vreodată,
să evadeze,
fără a fi Goală,
de orice Conținut,
care ar fi reușit să îmbrace Timpul,
cu o Amintire,
de unde să poată începe,
un nou Sfârșit.

19) De Bine sau de Rău

Frâurile Timpului s-au ros,
de ghearele ascuțite ale Destinului,
care le ține cu tărie,
ca nu cumva să alunecăm,
în Oceanul Nemuririi,
unde n-am mai învăța,
la școala Iluziilor,
ce este Suferința sau Fericirea,
mergând total nepregătiți,
înaintea Conștiinței Universale,
care s-a gândit,
să ne dea Sarcina ingrată,
de a fi noi înșine,
Destin,
pentru o altă Lume,
unde să-i învățăm pe cei de acolo,
Iubirea,
pe care n-am înțeles-o aici,
oricâte am fi îndurat,
de Bine sau de Rău.

20) Dominoul Creației Sufletelor

Resturi de Gânduri,
aduc valurile Uitării,
la țărmul Prezentului Inexistent,
al unui Trecut,
care-și împarte cu Viitorul,
Iluziile Vieții,
Fericirii,
Suferinței și Morții,
de care Existența pare a fi mai străină,
decât Străinul Adevărului Absolut,
din Sângele Genelor noastre defecte,
pe care nu reușește,
de mai bine de o Umanitate,
să le repare,
chiar dacă de fiecare dată,
se înconjoară,
de sculele năclăite de Întrebări,
ale Evoluției,
din ce în ce mai sofisticate,
care încearcă din răsputeri,
să se potrivească,
pieselor lipsă,
din Dominoul Creației Sufletelor.

21) Cu adevărat Nimic

Dincolo de Conștiință,
nu mai poate fi,
nici un Infern sau Paradis,
ci doar Liniștea,
pe care nici o Cunoaștere,
nu a simțit-o vreodată,
ca fiind o Lume,
ci doar în starea ei pură și latentă,
de dincolo de Nemurire,
nelocuită de nici un Destin,
unde pajiștile pline de rouă,
nu pot fi nici măcar Întrebări,
darămite Răspunsuri,
și în locul acestora,
nici A Fi,
nu poate exista,
fiindcă Ființa Timpului,
nu poate ajunge niciodată,
într-o singură Eternitate,
de Clipă,
chiar dacă le irosește pe toate la un loc,
dăruindu-le Morții,
despre care nu vom afla niciodată,
cu adevărat,
Nimic.

22) Făcând Alergie

Porți de Stele,
ne închid între zidurile Conștiinței,
prin care își oglindesc strălucirea,
Deșertăciunile,
adânc în Sufletele Iluziilor,
pe care le respirăm ca fiind aievea,
printre Zilele și Nopțile,
Binelui sau Răului,
din care croim veșminte Viitorului,
atât de răcit,
încât de fiecare dată,
când poposește în Prezentul nostru,
strănută și tușește sec,
făcând Alergie atunci când ne vede,
de parcă i-ar sta un nod în gât,
și pe urmă pleacă înecat,
cu noi înșine,
la cabinetul medical al Timpului,
unde ne scoate afară,
ca să ne arunce Trecutului,
care se hrănește,
cu toate stârvurile,
dăruite Morții.

23) Sclavi ai Conceptelor

De ce am fost născuți,
pentru a fi Izgoniți de noi înșine,
pe aleile Cimitirelor de Cuvinte,
pe care ni se plimbă îndoliat,
Destinul?,
la ceas de înmormântare a Iluziilor,
care ne-au călăuzit,
Adevărurile Compromise,
întreaga Viață,
de sclavi ai Conceptelor,
pe care nici o Conștiință,
care ar putea cunoaște Absolutul,
nu le-ar accepta vreodată,
ca atare,
pe străzile bătătorite de Ani,
irosiți aiurea.

24) De dinainte de a ni se naște Moartea

Podurile ce leagă Conștiințele,
au fost clădite de către Destin,
din Norii unor Întrebări și Răspunsuri,
ce nu pot susține,
nici cel mai nesemnificativ Pas,
pe care l-am putea face,
atunci când am încerca,
să traversăm,
Apele tulburi ale Cunoașterii,
care ne desparte,
de Străinul Adevărului Absolut,
din noi înșine,
care ne așteaptă,
prin ungherele Genelor,
de dinainte,
de a ni se naște,
Moartea.

25) Corbii surzi

Cărămizile Verbelor,
au început să muște surd,
din ruinele Catedralei Sufletului,
din care au început să se desprindă,
Icoanele Clipelor Sfinte,
căzând greu și regretabil,
în praful stelar al Uitării,
unde își macină Moartea,
Viitorul.

Corbii surzi ai Zilelor,
se rotesc deasupra stârvurilor de Amintiri,
așteptând să se întunece de tot,
în noi înșine.

26) Borna noastră de naștere

Dacă ne-am fi născut,
Aripi de Eternitate,
oare am fi învățat să zburăm,
deasupra Nemuririi?,
precum înotăm prin Iluziile Existenței,
înecându-ne de fiecare dată,
cu câte o Zi,
ce părea părăsită de către Destin,
ca să aflăm în cele din urmă,
că era borna noastră de naștere,
de la care a început,
să ne numere Timpul,
Moartea.

27) Existență și Timp

Dacă Existența ar fi născut Timpul,
n-ar fi fost Conștientizarea ei,
nici Cunoașterea Începutului și Sfârșitului,
iar, dacăTimpul ar fi născut Existența,
acesta ar fi trebuit să fi existat.

Existența,
este un Timp al Spațiului,
unei Conștientizări de Sine.

Fără Conștientizare,
întregul praf stelar,
s-ar pierde în Neantul Primordial,
al Unicei Întâmplări Întâmplătoare,
care este atât Adevăr Absolut,
cât și Dumnezeu.

28) Precum este Timpul înaintea Eternității

Coloane de praf stelar,
străjuiesc cuminți,
Ținuturile Iluziilor,
Urii, Fricii și Fericirii,
dincolo de noi înșine,
pentru a ne instiga,
să le escaladăm semețiile,
Amintirilor din Universurile,
pe care le-au pierdut,
la Loteria Întâmplării,
care le-au transformat,
în Pulberea Conștiinței de acum,
a unui Prezent,
pe atât de inexistent,
precum este Timpul,
înaintea Eternității.

29) Consumabile Iluzorii

Gratii de Clipe,
străjuiesc Iluziile,
Amintirii, Suferinței și Vieții,
pentru a dărui Morții,
Sufletele iluzorii ale Întrupării,
în Deșertăciunea unui Cuvânt,
rostit de Dumnezeu,
la beția Sa de Vorbe Goale,
din Vântul Universului,
pe care să le așeze,
în vitrinele Bordelului Creației sale,
de unde ne zâmbește,
și Lumea noastră,
care și acum,
mai face cu ochiul,
Societății de Consum,
Consumabile Iluzorii,
precum Spațiul și Timpul,
pe care a ademenit-o de fiecare dată,
când și-a dorit senzații tari,
culese de pe Muntele Plăcerilor,
unde înfloresc,
Preacurviile unor Religii,
care și-au construit catedrale false,
dotate cu toate utilitățile Minciunii,
pe Tărâmurile Sufletelor.

30) Au devenit Dumnezeu

Dorințele vărsate,
din ulcioarele sparte ale Destinelor,
se scurg prin Ridurile Timpului,
îmbătrânit prea devreme,
de Existența Iluziilor sale,
pe care le plătește regește,
de fiecare dată când i se cer noi Clipe,
pentru tencuirea Stelelor unor Sorți,
care nu au mai fost trase,
la Ruleta Iluziilor atâtor Lumi,
ale Galaxiilor de Cuvinte,
ale Facerilor,
care n-au mai născut,
nici măcar un scâncet de Viață,
de când Oglinzile Paralele ale Întâmplărilor
Neîntâmplătoare,
cele care oglindesc Unicul Întîmplător,
al Adevărului Absolut,
au devenit ele însele,
Dumnezeu.

31) Croite cât mai la modă

Ruguri de Cuvinte,
se aprind,
 peste candelele Istoriilor trăite de Iluziile Lumii,
înmormântate-n Cimitirele de Priviri,
 ale străzilor descompuse,
 de Sentimentele,
pe unde nu mai trece Nimeni,
de mai demult,
 decât toate Vremurile Fericirii la un loc,
care și-au închis,
 obloanele Prăvăliilor de Vise,
de pe frunțile pline de sudoare ale Speranțelor,
care mai sperau într-o Minune,
înainte de a da Faliment Existența,
cu toate veșmintele iluzorii ale ei,
croite cât mai la modă,
de către Timp.

32) Fiecăruia în parte după Gust

Vertebrele frânte,
ale Cuvintelor Facerii,
se vând la preț de speculă,
pe piața dezonorantă a Speciilor de Iluzii,
unde fiecare dorește,
să le gătească,
după bunul plac,
unele mai sărate,
pe rănile adânci ale Viețiilor
altele mai dulci,
spre a se scurge,
prin samovarele galante,
ale Închisorilor de Vise,
dar toate acestea,
pentru a fi servite Destinelor,
care se vor întrupa în Catedrale de Suflete,
unde vor agăța Icoanele unui Dumnezeu,
creat după dorințele fiecăruia în parte,
după Gust.

33) Câte trepte are Catedrala Sufletului

Va ști vreodată cineva,
câte trepte,
are catedrala Sufletului său?,
pe care le urcă sau le coboară,
Iluziile Timpului,
înfășate-n Ani de Existență,
plătită regește de Moartea,
care se hrănește cu ele,
fiindcă are nevoie,
ca să-și justifice Eternitatea,
înaintea Trecerii,
unui Dumnezeu al Nimănui,
-pe care oricum nu-L observă Nimeni,
pe strada pustie a Nimicului-,
în care își oglindește Liniștea,
pe fața zbuciumată a Iluziilor Vieții,
fardate cu Fericire,
la nunta Destinului.

34) Doar Iluzia are un Destin

Cine a alergat prima dată?,
Existența sau Spațiul?,
părăsit de Moartea,
care dădea ocol,
Marii Conștiințe Universale,
care atunci când s-a oglindit,
în Oglinzile Paralele,
ale Întâmplărilor Neîntâmplătoare,
a devenit Iluzie,
și odată cu aceasta,
s-a născut Destinul,
pe care-l are doar Existența,
nicidecum Nonexistența,
fiindcă doar Iluzia are un Destin,
ce determină ontologicul și gnoseologicul,
Lumii.

35) Foamea de Necunoscut

Apusurile de cremene,
lovesc cu tărie stâncile Orizonturilor Nopții,
pentru a naște Stelele Destinelor,
de pe bolta Sufletelor,
din care ne-am luat,
o felie de Lună Plină,
care să ne sature,
Foamea de Necunoscutul,
unei Existențe,
pe care Lumea a pictat-o,
cu pensula Iluziilor sale,
pentru a fi înrămată de Timp,
iar mai apoi agățată de Moarte,
în cuiele ruginite ale Zilelor,
bătute cu tărie,
în pereții plini de mucegai,
ai Amintirilor.

36) Veșminte smintite

Spinii Adevărului nu se mai opresc din creștere,
atunci când sunt udați din belșug,
cu țărâna Promisiunilor unor Minciuni,
pe care Lumea le-a cumpărat,
din Târgul prăfuit de Stele ale Destinelor,
pentru a hrăni cu ele,
Iluziile Vieții,
Suferinței, Fericirii și Morții,
care începuseră să slăbească,
în ultima Vreme,
a unor Vremuri,
renegate de propriul Timp,
care a început să nu mai creadă,
în Veșmintele smintite,
ale Zilelor împopoțonate,
cu coliere de Întâmplări,
pline de Neprevăzutul,
unor Nașteri,
care nu știau nici măcar să-și prevestească,
Morțile,
viitoarelor Eternități de Clipe.

37) Iluziile Lumii potcovesc caii Absurdului

Câte Zile descompuse să mai numărăm,
până la reîntregirea Sufletelor,
în Moartea Divină,
a Existenței,
care ne-a cusut Viitorul,
cu Frânghiile de Clipe,
care ne spânzură,
în fiecare Moment al Vieții,
pe care o respirăm,
Timpul,
aflat într-o continuă agonie,
pe nicovala,
unde Iluziile Lumii,
potcovesc caii Absurdului,
spre a duce mai departe,
remușcările Viselor,
risipite pe Tărâmurile Creației,
unui Dumnezeu,
al Nimănui.

38) Atunci când sunt Promoții

N-am să pot înțelege vreodată,
de ce Dumnezeu,
și-a ales să fie Singur?,
doar pentru a fi Primul?,
chiar dacă este înconjurat,
de Sfinții care-i păzesc legile,
decretate special,
pentru Păcatele noastre Originare,
pe care ar fi fost mai bine,
dacă nu le-ar fi zămislit,
prin întrupările Genelor Defecte,
în Țărâna Iluziilor acestei Lumi,
unde Absurdul,
a devenit o mare virtute,
a Societății de Consumat,
Consumabile ale Sufletelor,
din ce în ce mai murdare și meschine,
pentru a fi vândute,
la preț redus,
atunci când sunt Promoții,
la Moarte, Viață,
sau la Fericire.

39) Din jertfa lor se naște Timpul

Zidarii Cimitirelor de Nașteri,
tencuiesc capela Deșertăciunii,
în Sufletele rănite ale Clipelor,
care se așează supuse,
la rândul Existenței,
pentru a primi câte un Destin,
pe care să-l sădească,
în Eternitățile lor,
fără să știe,
că nu vor primi în dar,
decât Iluzii de Adevăr Absolut,
al căror hibrizi,
nu vor face altceva,
decât să le secătuiască,
Esența și Ființa,
ucigându-le pentru totdeauna,
ca din jertfa lor,
să se nască,
Timpul.

40) Peste zebra Timpului

Am cuprins Universul,
în pumnii de ceară ai Lumânărilor,
Focului Sacru,
ce ne ard Sufletele,
atunci când ne trec Existența,
peste zebra Timpului,
împotmolit în Bunele și Relele,
Iluziilor unor Destine,
care și-au scos la vânzare,
Zilele de mușama ieftină,
ale Fericirilor,
care au plouat cu Vise,
peste Cimitirele de Cuvinte,
ale Întâlnirilor noastre,
cu Moartea.

41) Brutăriile Absurdului

Mi-am călcat în pașii Conștiinței,
grâul Destinului,
Lumii,
care mi-a dospit Pâinea Cunoașterii,
atât de arsă,
încât nu i-am putut mânca niciodată,
Înțelesul cojii,
din care Iluziile Existenței,
și-au clădit Sensul,
pe care Moartea,
a reușit să-l înghită,
la masa Suferințelor,
până când s-a înecat,
cu Sufletele noastre,
murind,
înainte ca noi,
să ne mai putem integra,
în Lumea ei,
plină de brutării ale Absurdului.

42) La Botezul Conștiinței

N-am rugat niciodată,
 Eternitatea,
să fie decăzută din Imperiul Clipei,
pe care am născut-o,
 la ceas de Adevăr Absolut,
atunci când ne-a fost strigată,
 Nașterea,
de un Dumnezeu,
pe care nu-l vom cunoaște,
 Niciodată,
la Botezul Conștiinței,
cu Moartea,
 care își trăiește prin noi,
Existența,
Deșertăciunii,
unui Infern,
 al Paradisurilor Sacre.

43) Lipsite de Viața Iluziilor Fericirii

Eram atât de singur,
atunci când înotam,
prin Conștiința,
unui Dumnezeu al Neînțelegerii,
dintre Sfârșit și Nesfârșit,
încât n-am reușit nici acum să știu,
care dintre Visele sale,
erau Adevăr Absolut,
al Iluziilor Fericirii,
și care erau Minciuni dezmoștenite,
până și de Infernul,
Privirilor,
pline de Cimitirele de Înțelesuri,
pe care doar Timpul,
va mai reuși vreodată,
să le putrezească,
la adresele Zilelor,
care au fost scrise greșit,
de către Destine,
pe frunțile Viselor noastre,
pline de Ridurile unor Morți,
lipsite de Viața,
Iluziilor Fericirii.

44) Prin Talciocurile Existenței

Unde să fi devenit Dumnezeu,
 mai ingrat,
 decât în Clipa Eternității?,
pe care au siluit-o,
 Timpurile meschine ale Absurdului,
până când,
 au procreat Moartea,
de noi înșine,
cei cu Biblii contrafăcute,
și Sfinți de Înțelesuri,
 furați,
din Inventarele Iluziilor Fericirii,
care se vând,
 prin Talciocurile Existenței,
la prețuri de Nimic,
fiindcă nu le mai cumpără Nimeni,
Neantul dătător de Viață,
al Genelor Defecte,
care ne-au creat,
Infernul Paradisului,
 în care conviețuim,
alături de Moartea Vie,
care ne-a dăruit,
 Viața Morții.

45) Marea Înviere

Cât din zidurile,
pe care le-am ridicat,
împotriva Infernului,
nu au devenit gratiile,
care ne închid,
calea către Paradisul Focului Sacru,
al Cunoașterii,
Adevărului Absolut,
care se topește,
în cazanele cu smoală,
ale Existenței,
știind că nu va reuși niciodată,
să devină,
Paradisul,
pe care l-am căutat,
până dincolo de Moarte,
atunci când,
am crezut în marea Înviere,
a propriei noastre Mântuiri,
de noi înșine.

46) Eram mult mai presus de El

Și-am căzut,
 în genunchii Îndoielii,
până când L-am văzut,
 pe Dumnezeu,
 la Fața Iluziilor Vieții și Morții Sale,
unde am realizat,
că eram mult mai presus de El,
cel care ne-a creat,
Infernul din Paradisul Focului Sacru,
în care să ne mistuim,
Existența,
pentru un pumn de Clipe,
datorat,
 de către Timpul Destinului nostru,
prea sărac să le plătească cu dobândă,
Deșertăciunii,
care ne-a finanțat,
Suferința.

47) Absurdul Zilei de mâine

N-am știut niciodată,
câtă Moarte,
poate să înghită Conștiința,
care ne-a clădit Lumea Iluziilor,
din Oglinzile Paralele,
ale Întâmplărilor Neîntâmplătoare,
care ne-au zămislit Destinele,
gravide cu noi înșine,
ce-am fost născuți,
la Maternitățile Deșertăciunilor,
prin prafurile de Stele Căzătoare,
ale Paradiselor unor Infernuri,
a căror nume,
au devenit Viață,
după Sfinții Părinți,
ai Suferințelor,
care s-au jertfit,
pentru Absurdul Zilei de mâine.

48) Blestemele Facerii unei Lumi

Șenile greoaie de Patimi,
frământă Țărâna întrupată a Cuvântului,
care ne-a născut Suferința,
datoare și îndatorată,
Păcatelor Originare,
scormonite de Dumnezeul,
Nerușinat al ticăloșiilor unor Nemernici,
care l-au creat astfel,
pentru ca noi,
să nu putem fi mai liberi,
de noi înșine,
decât ne este dat să fim,
atunci când vrem să traversăm,
Blestemele Facerii unei Lumi,
care nu numai că nu ne aparține,
dar nu ne-a aparținut,
Niciodată.

49) Ținută în brațele Nimănui

N-am reușit,
 să întreb niciodată,
 Dumnezeul mulțimii,
de ce a fost creat astfel,
de către aceasta,
pe portativele cântărilor de slavă,
 aduse Morții salvatoare,
de către Suferințele unei Existențe,
a Religiilor,
 pline de ofrandele Credințelor
ce reprezentau,
Fericirea unor Iluzii,
fie ele și inconștiente,
ale unei Vieți,
a Tuturor,
ținută în brațele Nimănui?

50) Ne-a fost incoculat

Credeam în Magia Nemuririi,
până când am înțeles,
că întreaga Lume a Viselor,
ne va muri,
în brațele Necunoscutului,
de noi înșine,
care ne este,
Străinul Adevărului Absolut,
care ne-a fost inoculat,
dintr-o greșeală regretabilă,
al unui Dumnezeu,
creat de un alt Străin,
poate prieten,
sau dușman perfid,
direct în Genele defecte,
ale Paradisului,
pe care l-am transformat,
în Infernul Iluziilor Fericirii,
unde suntem conștienți,
de Moarte.

51) Legați cu ele

Și-am zburat,
 mai sus de Dumnezeu,
până când Sfinții Părinți,
 ai Înțelesurilor Sale,
ne-au prins de aripile Conștiinței,
și ne-au tras înapoi,
închizându-ne în beciurile unor Morale,
unde nu puteam nici respira,
de înguste și șubrede ce erau,
Spațiile dintre Înțelesurile Cuvintelor,
și Răspunsurile mucegăite ale Timpului,
care ne torcea cătușe de Simțuri,
la fuiorul Destinului,
fiindcă doar așa,
trebuia să ne comportăm,
legați cu ele,
de Icoanele Fărădelegilor,
din Catedralele Sufletelor noastre,
care ne-au devenit,
Infernurile unor Închisori.

52) Lumea Nimănui

Ferestre de Cer sparte,
deschid lacătele Amintirilor,
devenite Nori de Remușcări,
ale căror ploi de Necuprins,
se scurg,
pe frunțile transpirate,
ale Gândurilor,
ce străbat însingurate și abătute,
obstacolele Ființei,
din Cimitirele Speranțelor,
îngenuncheate la tălpile,
Neputinței,
din care ne-am clădit,
Lumea Nimănui.

53) Sânge compromis

Apusuri însângerate,
scăldate-n lacurile de sudoare,
ale Patimilor,
se jertfesc,
pe spinarea,
Orizontului fără de Viitor,
al Timpului,
din fuiorul căruia,
Iluzia Morții,
își țese pânza de păianjen a Vieții,
născând noi Suferințe,
care fac cunoștință cu Lumea,
la Maternitățile Deșertăciunilor,
răsfirate,
prin Genele noastre Defecte,
din Sângele compromis,
al Destinului.

54) Simțurile Ființei

Trepte de Cer,
ce nu pot fi urcate niciodată,
de Pașii întrupați în Țărână,
ai Zidurilor,
din Cuvintele,
care au zămislit Lumea,
Iluziilor Vieții și Morții,
unde Fericirea,
se prostituează alături de Suferință,
pe străzile unui Timp veștejit,
care nu mai face diferență,
între ce a fost și va urma,
în sălile Morgilor pline,
de Vise,
ale căror Iluzii,
n-au mai văzut niciodată,
Simțurile Ființei.

55) În cele din urmă

Oricâte Iluzii de Zodii,
ar fi schimbat Destinul,
toate ar fi ajuns,
în cele din urmă,
în Cimitirele Cuvintelor Facerii,
prin care ne privește obosit,
Dumnezeu,
fără să înțeleagă nici azi,
cum de ne-a greșit,
atât de amarnic,
Genele Viitorului,
făurindu-ne o Conștiință,
care nu este nici pe departe,
pe măsura Aspirațiilor,
Străinului Adevărului Absolut,
din sângele,
care ne clocotește,
prin venele,
unui Paradis al Infernului.

56) Arhitectura lăcomiei

Fiecare Suflet,
are Veșnicia,
Iluziilor Vieții și Morții lui,
precum fiecare Paradis,
Infernul său,
prin care mișună,
Întrebările fără Răspuns,
ale unui Dumnezeu,
care pare a se fi săturat,
de porția de Rugăciuni,
pe care i-o servesc,
zilnic,
bisericile Cuvintelor noastre,
construite,
după Arhitectura lăcomiei,
și a prostului gust,
inspirată după rețeta,
Păcatelor Originare.

57) Ale Unui Univers

Stropiți de sudoarea alunecoasă,
ai Zeilor invizibili,
îmbăiați în Apa Nemuririi,
alunecăm în prăpastiile Cuvintelor,
fără să înțelegem,
cât de alunecoasă este aceasta,
pentru Visele și Speranțele Viitorului,
care se prăbușește în abisul,
de dincolo de noi,
fără să ne mai întâlnească vreodată,
în Memoria unui Trecut,
ce-a rămas ruginit,
la Porțile închise,
ale Unui Univers,
al Nimănui.

58) Muritorii din noi înșine

S-au surpat,
Tainele Viselor,
Unui Dumnezeu creator,
atât de adânc,
în Genele Genezei,
Suferinței,
încât,
nici Iluziile tumultoase ale Fericirii,
nu au mai reușit,
să le scoată,
din Sufletele Păcatelor Originare,
care am devenit,
muritorii din noi înșine,
vreodată.

59) Vrem să-L recreem pe Dumnezeu

Altarele Conștiințelor,
au fost pângărite,
de Genele Defecte,
încă de pe Vremurile,
fără de Timp,
din zorii apăsați și năpăstuiți,
ai unei Umanități,
fără nimic uman,
unde Păcatele Originare,
au început să facă legea,
tuturor Iluziilor acestei Lumi,
care a învățat cum să ne abuzeze,
atunci când vrem,
să-L recreem pe Dumnezeu,
după chipul și asemănarea,
Speranțelor.

60) Nu seamănă deloc cu noi

Zeii Iluziilor Fericirii,
n-au înțeles niciodată,
cât de bolnavă a devenit Lumea,
după ce a fost infectată,
cu virusul turbării,
luat de la Păcatele Originare,
care ne-au altoit Sângele,
cu Deșertăciunea adunată,
de prin toate colțurile Universului,
unde se găsea Praf Stelar,
îndeajuns de nociv,
încât să ne clădim o Moarte,
după chipul și asemănarea unui Dumnezeu,
care nu seamănă deloc cu noi.

61) Focul Sacru al Eternității Clipei

Oare de ce pașii Destinului,
străbat Erorile Creației,
învățând totuși să moară demni,
chiar dacă,
Iluziile Fericirii și Suferinței,
le-au propus să se vândă pe nimic,
Absurdului unei Deșertăciuni,
care n-a învățat niciodată,
că Sensul cauzei și efectului,
nu poate suplini,
Lumina Divină a Conștiinței,
aprinsă de Nemurirea unei Stele,
care a căzut pentru noi,
mântuindu-ne,
cu Focul Sacru al Eternității Clipei,
care ne așteaptă,
dincolo de orice,
Amăgire.

62) Compromis cu Iluziile

Cât Adevăr,
 poate exista în Iluzia Conștiinței,
care ne arată o Lume total diferită,
de aceea,
 care este în Realitatea fără de hotare,
 ale Banalității unei Existențe,
pentru care Nașterea,
 a devenit datoare Morții,
încă de dinainte,
 de a fi predestinată,
Iluzia Suferinței și a Fericirii,
pe fața plină de Riduri a unui Timp,
care pe Vremea aceea,
nu știa să-și numere Clipele,
Spațiilor,
 dintre Întuneric și Lumină,
Adevăr și Fals,
iar când a învățat,
a fost obligat de Eroarea Creației,
să facă un Compromis cu Iluziile,
devenind la fel de mort,
precum îi sunt Zilele rătăcite,
prin ungherele Sufletelor noastre.

63) Suflete răpuse de Iluzii

Câtă Apă a Vieții,
s-a irosit pe Iluziile Fericirii?,
care nici măcar,
nu știu să se comporte,
atunci când Zilele învață să moară,
înecate în sângele Apusurilor,
Despărțirii,
de noi înșine,
cei care am înțeles,
odată pentru totdeauna,
cât de greu este să găsești izvoarele,
Străinului Subconștient al Adevărului Absolut,
ascuns,
printre ruinele Catedralelor,
din Sufletele răpuse,
de Iluziile Vieții și Morții.

64) Case de schimb valutar

Dumnezeu și-a amanetat Lumea,
unor Destine infractoare,
care nu mai vor să i-o returneze,
fără sume considerabile,
de Clipe Eterne,
numărate de Iluziile Morții,
la casele de schimb valutar,
unde se dau câteva Iluzii,
pe un anumit număr de Realități,
a Marii Contemplări Universale,
unde Adevărul Absolut,
abia mai face față,
cu alcătuirea Comitetului Director,
al Absurdului,
unei Existențe,
în care ne-am împotmolit,
Nașterile.

65) Universuri de Fractali

Dacă nu ne-am raporta,
prin oglindire,
la Opușii existențiali,
ai fiecărui Sens,
am deveni noi înșine,
Dumnezeu,
creându-ne,
Singurătatea Nemuririi,
precum s-a autocreat,
Divinitatea Luminii Divine,
care avea nevoie,
de Oglinzile Paralele,
ale Marii Contemplări Universale,
pentru a se contempla,
în infinitatea Universurilor,
de Fractali.

66) Un Dumnezeu al Greșelii

Antipozii,
au fost pentru Fractalii Conștiinței,
picioarele de pod ale Cunoașterii,
care a devenit autonomă,
de Existență,
atunci când Dumnezeu,
a creat Păcatele Originare,
Greșeală,
care arată că nu Existența,
este aceea,
prin care se conștientizează Creația,
ci, Genele Defecte,
din Spiritualitatea Contemplării
Unui Dumnezeu,
al Greșelii.

67) La fuiorul Deșertăciunii

Universul Cunoașterii,
este plin de Vandali de Vise,
care lovesc cu piciorul Iluziilor,
Creații întregi de Lumi,
mult mai bune decât aceasta,
în care ne împletim,
la fuiorul Deșertăciunii,
Iluziile Vieții și Morții,
ca să ne țesem,
pânza Cimitirelor,
cu care să ne înveșmântăm Speranțele,
moarte de dinainte de a exista,
noi înșine,
alături de Străinul Subconștient,
al Adevărului Absolut.

68) Fericirea de a naște noi Lumi

Au înghețat crengile Viselor,
încât au căzut,
de pe ele,
grele de plumb,
adânci și surde,
Iluziile,
care le înveșmântau,
rădăcinile Aspirațiilor,
spre noi Orizonturi,
pe care doar pălmile,
bătătorite de Greșeli,
ale Lui Dumnezeu,
mai reușeau să le curpindă,
în plenititudinea,
lor,
Fericirea de a naște,
noi Lumi.

69) Atât de mult Fum

N-am înțeles,
de ce Dumnezeu,
ne-a aruncat,
atât de mult Fum,
al propriilor Lui Greșeli,
în Ochii de Cer,
ai Sufletelor noastre,
încât nici unul,
dintre Coșarii Clipelor,
care și-au adus cu ei Periile Eternităților,
n-au reușit,
să ne curețe Hornurile Conștiințelor,
de Fumul greu și înecăcios,
al Iluziilor Vieții,
Morții, Suferinței,
Fericirii, dar și ale altora,
ale căror gudroane ne îneacă Zilele,
într-o ceață amară,
de sfârșit de Lume.

70) Am devenit propriii noștri Străini

Au căzut,
frunzele ruginite ale Zilelor,
peste Toamna,
rece și insensibilă,
a unei Amintiri,
care se aștepta să moară,
odată cu primii fulgi ai Uitării,
căzuți pe genele obosite,
ale Orizontului,
ce se stingea,
în flăcările de sfârșit de Lume,
a Privirilor pierdute,
sub streașina cărora,
ne plimbam,
Clipele pierdute de Timp,
la Loteria Deznădejdii,
care ni le-a vândut Destinelor,
atât de despărțite de ele însele,
încât am devenit propriii noștri Străini,
ai Subconștientului Adevărului Absolut.

71) Dobânzi împovărătoare

Zgârcenia a devenit un avantaj,
înaintea Destinului,
atunci când numărăm,
Clipele datorate Iluziilor Morții,
pe care,
din ce în ce mai sleiți,
le plătim tot mai greu,
datorită Existenței,
de Plumb Sentimental,
devenită din ce în ce mai grea și apăsătoare,
ascuțind armele destructive ale Ființei,
care ne sfârtecă Conștiința,
adâncindu-ne și mai mult,
în dobânzile împovărătoare,
ale altor și altor Iluzii,
ajungând să nu ne mai putem cumpăra,
nici măcar un sicriu de Cuvânt,
oricât de sărăcăcios ar fi el,
ca să ne putem înmormânta,
unica avere care ne-a mai rămas,
și care nu ne poate fi luată de nici o Iluzie,
fiindcă nici una nu se poate identifica prin ea,
iar aceasta este,
Iubirea.

72) Fractali și Timp

Fractalii sunt unicele entități,
care ne definesc Timpul,
ca fiind un fluid,
pe care navighează Spațiul,
dintre mai multe Universuri,
unele mai rătăcitoare decât altele,
prin Valurile Iluziilor Existenței,
unei Supra-Conștiințe Universale,
care se apără prin aceste Valuri- Unde,
de propriul Adevăr Absolut,
ce dorește să-i ia locul,
și să nimicească întreaga Cunoaștere,
aruncând-o în hăurile adânci ale Uitării,
știind că nu poate exista,
Conștiință fără Cunoaștere,
și nici Cunoaștere fără Iluzie,
alegând Moartea deplină și definitivă,
ca o salvare,
din Paradisurile Infernelor,
Simțirii.

73) Cine și ce este de fapt

Oare atunci,
când vor suna trompetele Apocalipsei,
pentru Genele noastre Defecte,
vom realiza cine și ce anume suntem?,
fără a mai apela,
la Iluziile înjositoare,
și lipsite de un Sens real,
ale Vieții și Morții,
Fericirii și Suferinței,
care ne-au legat de stâlpii Infamiei,
propriile noastre Stele ale Destinelor,
ce-au ales să devină căzătoare,
decât să privească de pe bolta Sufletelor,
pe unde încă se mai ascunde,
Străinul Subconștient al Adevărului Absolut,
cum ne sunt ucise prin înecare,
de către Timpul indiferent,
Eternitățile de Clipe,
ce nu ne-au fost dăruite,
de către Marea Contemplare Universală,
spre a fi oferite ca hrană unei Morți,
despre care nu știm,
cine și ce este de fapt.

74) Într-o ipostază sau alta

Cât de necesare ne sunt Sângelui,
Păcatele Originare,
care cern peste întinderea Cunoașterii,
o ceață groasă de Întrebări și Răspunsuri,
pe care nici una dintre bisericile Cuvintelor,
nu pot să le dezlege,
de gratiile unei Conștiințe,
pe care nu am reușit niciodată până acum,
să le îndepărtăm,
pentru a evada de noi înșine,
cei iluzorii,
care existăm prin Iluzie,
ca să ajungem,
până dincolo de tot,
ceea ce Conștiința noastră poate discerne,
ca să ne întâlnim pe Noi,
cei adevărați.

Oare atunci,
ne-am mai accepta,
într-o ipostază sau alta?

75) Voința Morții

Furtuni de Amăgiri,
bântuie crengile rupte,
ale Genelor Defecte,
din care și-a împletit Destinul,
Existența unui Timp,
al Nimănui,
dar care ne ucide tuturor,
Visele nemuririi,
dintr-o Creație,
ce ar fi putut fi a noastră,
dacă nu ne-ar fi fost furată,
de către Voința Morții,
care ne vrea să devenim,
numai ai ei.

76) Icoane de Pătimiri

Câtă determinare,
poate exista în Sufletul Iluziei,
încât să fie capabilă,
să amăgească,
o întreagă Lume a Viselor,
cu ariditatea unei Gândiri,
a Fericirii?,
după care tânjește,
Singurătatea Suferinței,
din Privirile ostenite,
ale Icoanelor de Pătimiri,
pe care le-au datorat,
Mântuirile noastre,
Păcatelor Originare,
pierdute prin Catedralele Inimilor?

77) Samovarul Veșniciei

Existența,
n-ar trebui să cerșească,
niciodată Iluziilor,
dreptul său la Nemurire,
precum Timpul,
n-ar avea ce să caute,
la masa Conștiinței,
dacă își irosește pe nimic,
Eternitățile Clipelor,
cu care și-a umplut Moartea,
Samovarul Veșniciei,
din care ne servește zilnic,
câte o nouă porție,
de Absurd, Angoasă și Deșertăciune.

Sorin Cerin – Enciclopedia Metapedia

Sorin Cerin

Sorin Cerin (*n. 25 noiembrie 1963 la Baia Mare*) este un important filosof, autor de aforisme, eseist, poet și romancier român , născut pe numele **Hodorogea Sorin** Este fiul **Rodicăi Hodorogea**, născută **Pintea**, fiica protopopului **Pintea Iuliu**. Din 1987 ia numele de Cerin prin căsătoria sa cu avocata **Cerin Mariana**. Motivează acest gest prin faptul că era fiul vitreg al celui căruia îi purta numele.[1] Curând se desparte de aceasta iar din anul 2000 se recăsătoreşte cu inginera **Dana Cristina Gorincioiu** [2]. Sorin Cerin este membru de onoare al Asociației Canadiene a

Scriitorilor Români A.C.S.R.[3] care editează revista Destine literare[4]

Cuprins

[ascunde]

Biografie

Marea parte a copilăriei o petrece la parohia bunicului său, preot ortodox, situată în comuna Săuca, judeţul Satu Mare.Acea casă parohială era locul unde a copilărit şi poetul maghiar Kolcsey Ferencz unul

dintre scriitorii reprezentativi ai Ungariei.[5]După terminarea liceului la Baia Mare, urmează cursurile Institului de Limbă şi Cultură Italiană din Bucureşti. Participă activ la Revoluţia din decembrie 1989 fiind printre primii care reuşesc să intre în fostul Comitet Central. După evenimentele din decembrie devine redactor al secţiei politice al cotidianului *Dreptatea* al Partidului Naţional Ţărănesc Creştin şi Democrat. Datorită mineriadelor din cauza cărora a avut de suferit, alege calea exilului şi se refugiază în Statele Unite ale Americii. După câţiva ani se reîntoarce în România, stabilindu-se la Bucureşti, pentru a mai lipsi doar o perioadă când se afla pe continentul australian în calitate de corespondent internaţional de presă pentru Australia.[6][7]

Procesul Wikipedia

Sorin Cerin a dat în judecată [8],[9] unii dintre administratorii sau foști administratori ai Wikipediei românești pe motiv că aceștia ar fi susținut, după cum anunță, pentru prima dată, postul de televiziune **Digi24** dar și alte pagini de știri[10],[11],[12] că **„Practic nu există material independent, serios care să-i probeze notabilitatea, opera este ignorată de specialiști.”**[13]. După această decizie privind ștergerea articolului Sorin Cerin din Wikipedia s-a

cerut recuperarea respectivului articol pe motiv că sunt nenumărați specialiști universitari, recunoscuți de mediul academic, ca fiind critici literari importanți, care au scris despre opera lui Sorin Cerin încă de atunci. Rezultatul a fost:"***Nu se mai discută de mult la obiect. Pagina rămâne ștearsă."***, după ce **s-a cerut insistent ca să nu se discute despre recuperare și argumentele aduse**,contrar tuturor politicilor și principiilor Wikipedia.[14]În cele din urmă scriitorul Sorin Cerin a protestat pentru modul calomnios în care a fost tratat. **Rezultatul este că Sorin Cerin a fost pus sub interdicția de a mai putea răspunde pe Wikipedia, pe termen nelimitat, deoarece se dorea ascunderea adevărului referitor la recunoașterea sa, în diverse reviste de specialitate, recunoaștere, care a fost pusă la îndoială, de către anumite persoane particulare, ce colaborează sau colaborau la proiectul Wikipedia, care l-au defăimat și calomniat pe Sorin Cerin, aducându-i grave prejudicii de imagine, persoane particulare, ascunse în marea lor majoritate sub diverse porecle, ale căror colaborări se bazează pe voluntariat, care au înlocuit rolul Justiției Române, unica în măsură să stabilească o interdicție pe teritoriul României, cu bunul lor plac.** Practic cenzurat fără scrupule exact ca și în perioada anilor cincizeci când multor scriitori

le era interzis accesul în dicționare sau enciclopedii.[15] O astfel de cenzură se desfășoară și azi într-o Românie, considerată, democratică.Acest proces a fost declinat **Tribunalului București**, deoarece ar fi de competența sa și nu a **Judecătoriei Sectorului 3**, a cărei competență ar face obiectul de *necompetență materială*, motiv pentru care ar fi necesară o instanță de un grad ierarhic superior.

Despre creaţia literară

Debut absolut

În 1986 debutează cu poezia intitulată *Marină* în *Almanahul BTT*, semnând cu pseudonimul Sorin Mara Angel sub care publică un an mai târziu un interviu cu criticul Alexandru Piru în revista Viaţa studenţească. În acea perioadă mai mulţi compozitori scriu melodii pe versurile lui, cum ar fi *Vasile Veselovski*, *Elly Roman*, *Dan Beizadea* şi alţii.

Debut editorial

În 2003 a debutat editorial cu romanul *Destin*.

Presa culturală

Apare în revistele de cultură:**Convorbiri literare**, nr.9,(237),septembrie, 2015, paginile 25-28[16][17],**Familia** decembrie 2009 pag.216[18], ianuarie,2015, pag.60[19], iulie-august, , numarul 7-

8, 2015, pag.242 [20], nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18 [21] **Oglinda literară**, **Levure Litteraire**[22],**Destine literare** din Montreal Canada,unde este publicat în fiecare număr al revistei, începând cu numarul 5 din aprilie - mai 2009 și până în prezent,[23] **Caiete silvane**[24][25]**Nord literar**, nr.11(150), noiembrie 2015, pag 11[26]**Napoca News**[27]**Cronica română**, **Luceafărul de dimineață**,**Kogaion Review**[28], **L' etoile du Danube**,**Luceafărul** [29] **Luceafărul românesc**[30], *Ecoul*, *Viaţa literară*, **Monitorul cultural**,**Zona Interzisă** din Australia etc. Apar fragmente din opera literară şi filozofică,interviuri sau recenzii critice asupra operei scriitorului.

Aprecieri critice despre poezia filozofică la Sorin Cerin

Prof. univ.dr. Al Cistelecan în cadrul rubricii *Avant la lettre*, sub titlul *Între reflecție și atitudine* apărut în revista ***Familia*** nr.11-12 noiembrie - decembrie 2015,pag.16-18, Al Cistelecan consideră despre poezia de meditație a lui Sorin Cerin, că:"Din cîte văd, Sorin Cerin e un fel de vulcan textual în continuă și maximă erupție, cu o scriitură deopotrivă de frenezie și de vituperanțe. În poezie mizează pe rafalele reflexive și pe elanul sapiențial, cultivînd, cum zice singur în subtitlul Nonsensului Existenței de aici,

poeziile ”de meditație”. O modalitate între toate riscantă – și nu de azi, de ieri, ci dintotdeauna – întrucît tinde a se amesteca unde nu e chiar treaba poeziei, făcînd un fel de filosofare versificată și, vrînd-nevrînd, tot felul de nacazanii și moralisme. Nu mai e însă cazul să ne reamintim de cele spuse de Maiorescu lui Panait Cerna în legătură cu ”poezia filosofică,” întrucît poetul le știe și el prea bine și tocmai asta vrea să înfrunte: riscul de a lucra doar în idee și de a subordona imaginativul conceptualului. Ce-i drept, nu e, pentru Sorin Cerin, nici o primejdie în acest sens, căci el e, de fapt, un pasional și n-atinge niciodată seninătatea cugetării și liniștea apolinică a gîndului; din contră, declamă cu pathos, mai degrabă dinlăuntrul unei traume pe care încearcă s-o exorcizeze și s-o sublimeze în radicale decît din interiorul vreunei păci de cuget sau al unei armonii reflexive. Chiar și ce sună a idee nudă, transcrisă adesea aforistic, e, de fapt, o răbufnire de atitudine, o transcriere de afect – nu cu răceală, ci mai curînd cu fierbințeală (i s-a și remarcat, de altfel, maniera mai profetică a enunțurilor). Dar cum metoda decolării lirice constă într-un fel de elevare a tot ce vine pînă la demnitatea articulării lor reflexive (de unde delestarea oricăror referințe la imediat, fie el biografic, fie mai mult decît atîta), poeziile lui Cerin se angajează abrupt în ecuațiile existențiale mari și definitive și nu-și pierd vremea în confesiuni domestice. Ele atacă Principiul realității, nu accidentele ei. Totul e ridicat

astel la o demnitate problematică, dacă nu și de altă natură, și pregătit pentru o procesare densificată. Riscurile formulei răsar, fatal, și aici, întrucît se vede imediat mecanismul acestei promovări a realului la dignitatea Lirei. Unul dintre mecanisme se trage din moștenirea expresionistă (fără ca Sorin Cerin să aibă altceva în comun cu expresioniștii) a majusculei, prin care se instaurează, brusc și imprevizibil, fie smerenia în fața radicalului, fie panica în fața majestății cuvîntului. De regulă majuscula botează stratul ”conceptual” (chiar dacă unele concepte sunt metafore), semnalizînd alerta problematică. Ce-i drept, Sorin Cerin face exces și risipă de majuscule, astfel încît de la o vreme ele nu mai creează nici panică, nici evlavie, căci abundența le sedează efectele de acest gen și le pervertește într-un soi de grandilocvență. Celălalt mecanism de elevare în demnitate se bizuie pe o anumită – poate asumată, poate premeditată – emfatizare discursivă, pe o îngroșare lexicală și pe o declamație de profunde și de grave. Se insinuează – de nu cumva se chiar instaurează – și aici o evidentă procedură de rețetă imaginativă, redundantă peste tolerant. Cum e și normal – ba chiar inevitabil – într-o lirică de reflecție ce vrea să se coaguleze în jurul unor nuclee conceptuale, modalitatea imediată de sensibilizare a acestor noduri conceptuale constă în materializarea abstracțiilor; senzualizarea lor e chiar modul lor de epifanizare lirică. Dar la Sorin Cerin mecanica

imaginativă se bazează pe o simplă genitivizare materializantă a abstracțiilor (de unde imagini nesfîrșite de genul ”spinii Adevărului”, ”coșarii Împlinirilor”, ”periile Amăgirii” etc. etc.), sub care stă cel mai adesea un buton de personificare. Pe scala decantării în metafore stăm, astfel, doar pe primii fuștei, ceea ce produce, simultan, un efect de candoare imaginativă (sau discursivă), dar și unul de uniformizare. Probabil însă că această încredere în procedeele primare se datorează mizei pe decantarea gîndului, miză care lasă în subsidiar acțiunea imaginativă (iar pe cea simbolizantă cu atît mai mult) ca atare.

Dar nu cîte și nici ce idei bîntuie prin poeziile lui Sorin Cerin sunt, totuși, lucrul cel mai relevant (ideea, în general, dar și în acest caz particular, are un grad de indiferență la lirism). Dimpotrivă, în mod oarecum paradoxal, decisivă, nu doar definitorie, e atitudinea în care ele se strîng, afectul în care coagulează. Sub aparența unui discurs proiectat pe ”gînd”, Sorin Cerin promovează, de fapt, un lirism (cam pus la uscat) de afecte existențiale (nu de afecte intime). Reflexivitatea poemelor nu e, din această perspectivă, decît un fel de penitență atitudinală, o hieratizare a afectelor violente. Stratul pasional e, în realitate, cel care se agită și el se vede în mai toate componentele lui, de la cele de vituperație la cele de evlavie sau tandrețe

sublimată (ori, din contră, resentimentalizată). Poetul e, pe fond, un exasperat de starea lumii și de condiția omului și pornind de aici exersează sarcasme (crunte cel puțin ca șuvoi) pe seama ”Societății de consum” sau pe cea a deșertăciunii ”Iluziilor Existenței”. E o febră imprecativă care dă elan versurilor, dar care, mai ales, pune în vedetă discursivă exasperarea în fața acestei degradări generale. Atît de generale încît ea a cuprins și transcendentele, căci Sorin Cerin e mai mult decît iritat de instrumentalizarea lui Dumnezeu (și a credinței) în lumea de azi. Iritarea în fața coruperii sacrelor ajunge la culme în versuri de maxim tupeu blasfemic (”Ticăloşia Diavolului se numeşte Rău,/ pe când a Lui Dumnezeu, Bine.”, dar și altele, nu mai puțin provocatoare și ”infamante” la adresa Dumnezeirii); asta nu se întîmplă însă decît din pricina intensității și purității propriei credințe (Ștefan Borbely a evidențiat îndestul energia fervorii din poezia lui Cerin), dintr-un fel de absolutism devoțional. Căci nu lirică de provocare și de imprecare face, de fapt, Cerin, ci dimpotrivă: lirică de devoțiune disperată și înflăcărată, prin care-l caută ”pe Adevăratul Nostru Dumnezeu/ atît de diferit de cel al catedralelor de genunchi roși/ la zidurile reci și inerte ale lăcomiei Iluziei Vieții”. E febra devoțională de pe reversul imprecațiilor și sarcasmelor, dar tocmai ea e cea care contaminează toate poemele. Dintr-un

strat de ideale strivit ies, cu vervă pasională, atitudinile lui Cerin, atitudini eruptive oricît ar fi ele de codificate într-o lirică de reflecții."

- **Prof.univ.dr.Elvira Sorohan** Pentru a înțelege pe deplin cronica literară scrisă de Elvira Sorohan în **Convorbiri literare** unde face referire la un articol scris de Magda Cârneci referitor la Transpoezie, si publicat in România literară unde se specifică ce anume este poezia veritabilă, genială, marea poezie pe care o râvnesc poeții ultimului secol,[31] Elvira Sorohan, specifică în cronica dedicată poeziei ceriniene din **Convorbiri literare**,numărul 9,(237),paginile 25-28, 2015 [32] sub titlul **Un poet existențialist din secolul 21**, că:"Am în faţă trei plachete de versuri ale puţin cunoscutului şi nu lipsitului de inspiraţie poet, Sorin Cerin, ordonate într-o logică descrescendo, uşor de înţeles, Nonsensul existenţei, Marile tăceri, Moartea, toate apărute în 2015, la Editura Paco, din Bucureşti. După ideile titulare, îndată te frapează şi vocabularul poetic al primei poezii ce te întîmpină cu sintagma „Iluzia Vieţii", ortografiată cu majuscule. Este, în fond, o expresie moştenită din vocabularul consacrat al existenţialiştilor, deajuns ca să bănuieşti ce marcă vor avea poeziile. Înaintezi cu lectura fiind curios

să vezi cît se menţine poetul pe aceeaşi coardă de fond, şi cît de adînc, cît de grav trăieşte întru această idee deloc nouă. Şi nu e nouă pentru că rădăcinile existenţialismului, modern reformulat, îşi trag seva din scepticismul biblicului, melancolicului Eclesiast, descurajat, în conştiinţa tragică a finitudinii ca destin. Este regele biblic un existenţialist avant la lettre. El descoperă că „vreme e a te naşte şi vreme e să mori”, în rest, „totul e vînare de vînt”. Ce se mai poate spune nou în vremea noastră, chiar în formulă personală, cînd existenţialismul a fost intens susţinut filosofic în secolele al XIX-lea şi al XX-lea, de la Kirkegaard şi pînă la Sartre, cu nuanţe specifice. O poezie în termenii existenţialismului statuat mai poate interesa fiinţa zilelor noastre, sclava imaginii vizuale şi a internatului, doar prin adaptări ori actualizate adaosuri complementare ideii centrale şi nu în cele din urmă, prin puterea întoarcerii asupra sinelui. Este cam ceea ce încearcă să realizeze poetul Sorin Cerin, lăsîndu-ne, dintru început, impresia că trăieşte miracolul creator, inspiraţia. Voind să orienteze cititorul spre a căuta un anumit gen de poezie cultivată în aceste plachete (cu una şi aceeaşi copertă), autorul le subintitulează, ne varietur, „Poezii de meditaţie”, cum şi sînt la nivelul ideilor. Dar, cît de adîncă şi

> cît de personală e meditaţia, n-o poţi spune decît la sfîrşitul lecturii, cînd sintetizezi ce anume aspecte ale ontologiei şi din ce perspectivă intelectiv-afectivă le dezvoltă poetul.

În mod cert, vocabularul poeziei existenţialiste universale, uşor de recunoscut, este acum redistribuit într-o altă topică, ceea ce conduce la combinaţii surprinzător de noi, unele îndrăzneţe, ori teribil de dure, cum sînt cele ce vizează biserica. Citind numai unul dintre cele trei volume e ca şi cum le-ai citit pe toate, se cîntă pe aceeaşi coardă, cu minime înnoiri de la o poezie la alta. Poetul se închide într-o sferă conceptuală unitară, de aici retorica specifică. Oriunde ai deschide unul dintre volume, te afli în centrul universului poetic, aceleaşi idei, aceeaşi atitudine de scepticism revoltat. La nivelul limbajului, acelaşi vocabular, bine acordat cu sfera conceptuală, e recombinat în noi şi noi sintagme, cu actualizări ce ţin de mediul de astăzi şi chiar imediat al fiinţei aruncată în lume să ispăşească „Păcatul Originar". Se ştie, pentru că spuneau înţelepţii, „fiul Evei nu trăieşte într-o lume lipsită de vaiete". Ambiţia de a-şi construi o meditaţie personală, imposibil de realizat la nivelul vocabularului poetic deja obosit, e compensată de arta combinaţiei cuvintelor, fără să poată evita frecvenţa redundantă a unor sintagme. Cea mai

frecventă, uneori plasată voit şi de două ori în aceeaşi poezie, este „Iluzia Vieţii”. Alte zeci de cuvinte cheie, complementare, frapează prin utilizare ostentativă, spre a sublinia ideea de „Nonsens al Existenţei”. Sînt preferate serii de cuvinte scrise cu majusculă: „Clipă”, „Nemurire”, „Iluzie”, „Absurd”, „Tăcere”, „Moarte”, „Eternitate”, „Adevăr Absolut”, „Vis”, „Liber Arbitru”, „Păcatul Originar”, „Iubirea”, „Singurătatea”, „Înstrăinarea”, „Dumnezeu” şi multe altele. Sintagma care aduce aici şi acum trăirea problematizată a existenţei este „Societatea de Consum”. Se degajă din poezie o frenezie a dublării cuvîntului ce susţine ideea. Adesea, această energie debordantă a reaşezării cuvintelor acoperă ceea ce cauţi în poeziile compuse pe una şi aceeaşi temă, adică trăirea intens afectivă a sentimentului „iluziei vieţii”, înăuntru, nu în afară. Aici să mai amintim de maniera de a distinge cuvintele expresive ortografiate cu majusculă. Ploaia de majuscule tinde să inunde cîteva semnificaţii de bază ale poeziilor. Şi mai e o particularitate, punctuaţia. După fiecare vers, încheiat sau nu ca înţeles, gramatical sau nu, e pusă virgula; punctul e pus de preferinţă numai după ultimul vers. Altfel decît Eclesiastul biblic, poetul nostru, mai mult revoltat decît melancolic, ierarhizează deşertăciunile destul de puţin ordonat ca să poţi urmări idei clare. Semnificaţiile se aglomerează în una şi aceeaşi

poezie, cum e Ierarhia Deşertăciunii. Dar nu e singura. De vină poate fi realitatea contemporană care provoacă pe multiple planuri sensibilitatea poetului. Cuvîntul „deşertăciune” e angajat într-o combinaţie gravă, tăioasă, pus să însoţească chiar fenomenul naşterii lumii, pentru a sugera, finalmente, prin alăturări culinare foarte originale, voit vulgarizatoare, dezgustul, „greaţa”, ŕ la Sartre, lăsate în urmă de conştiinţa absurdului existenţei. Am trimis la poezia Industrie a Cărnii Existenţiale: „Plugul Deşertăciunii sapă adînc,/ în ţărîna Existenţei,/ vrînd să însămînţeze genele Iluziei Vieţii,/ pentru a naşte Lumea,/ după o gestaţie prelungă,/ în pîntecul fără limite al Minciunii,/ care se sprijină pe Adevăr pentru a exista,/ …corbii negri ai gîndurilor,/ dezvoltînd,/ O adevărată Industrie a Cărnii Existenţiale,/ începînd,/ de la fripturi de vise pe grătarul Absurdului,/ pînă la,/ mezeluri de cea mai bună calitate a Deznădejdii.” Ceea ce găseşti în această poezie: paradox, nonsens, nihilism, dezabuzare, visuri făcute scrum, toate acestea şi altele se vor multiplica, recombina caleidoscopic, în toată creaţia cuprinsă în aceste trei plachete. Dacă noţiunile şi conceptele sintetic cuprinse în cuvinte îşi păstrează constant înţelesul, soarta „cuvîntului” nu e aceeaşi, pare să meargă spre epuizare, ca şi forţa de înnoire a poeziei. Au şi cuvintele soarta lor, în afară de poezie, cum zice

poetul. La început, paradoxal, „Toamna sentimentală” e părăsită „de recoltele înflăcărate de cuvinte”, frenetic adunate de temperamentul aprins al poetului îndrăgostit numai de anumite cuvinte, cele din semantica existenţialistă. Alteori, „Stoluri de Cuvinte,/ brăzdează cerul Amintirilor”. În registru schimbat, cuvîntul e chinuit ca instrument al presei, violentă, pe drept incriminată de poet: „Cuvinte lacustre,/ plîng în ghivece de Martiri,/ puse la ferestrele bordelurilor de Ziare,…”. Este deplînsă soarta cuvintelor angajate insolit, grotesc: „La măcelăria Cuvintelor,/ în colţul străzii Destinului,/ se vînd ciolane de fraze stricate,/ pulpe de înţelesuri pentru prăjit,…”. Şi cu acest fragment am ilustrat originalitatea combinaţiilor verbale resentimentare, ce defulează o atitudine poetică provocată de revolta împotriva nonsensului existenţei. În cele din urmă e metaforizată „iarna Cuvintelor,/ care ningeau peste Zilele noastre,…” şi e deplînsă soarta lor, căderea: „în Noroiul unor Cuvinte,/ obscene şi pline de invective”, şi, finalmente, sucombarea lor: „Cimitire de cuvinte se înşiră în sufletele,/ ce vor şi speră la Înviere,…”. Aici cuvintele s-au întors la poezie. Însă, cuvîntul e numai instrumentul ce nu e numai al poetului, doar a lui e problema de fond a existenţei iluzorii, resimţită ca atare în termenii existenţialismului de la începutul secolului 21. Acesta e miezul, laitmotivul zecilor de

poezii semnate de Sorin Cerin, distribuite studiat, presupun simbolic numerologic, în fiecare plachetă cîte 77, nici una în plus sau în minus. Din sămînţa acestei idei generos semănate, se ridică pentru poetul obosit de atîta frămîntată gîndire: „Ierburi de întrebări ce unduiesc alene peste pleoapele/ Asfinţitului,/ ce abia se mai pot ţine întredeschise,/ în zarea unor Răspunsuri,/ ce par a fi migrat către depărtările reci ale Uitării.” Nota meditativă a acestor versuri nu e cu totul descurajantă. Poetul nu e nici depresiv, nici anxios, pentru că are un temperament tonic. El o ia mereu de la început, cu declaraţii de neînvinsă voinţă de a înţelege, fără să accepte, ca astfel să se poată întoarce spre cunoaşterea de sine. În imagini poetice rare se conturează un fel de rezumat al discursului poetic, concentrat în poezia Ierarhia Deşertăciunii, încheiată, în termenii contemporaneităţii absurdului. E un mod de a reînnoi ceea ce s-a mai spus, că „mîncăm absurd pe pîine”. Pluralul indică în poet un exponent în numele omului, în general, „granitul” semnificînd taina de nepătruns de care se loveşte „trestia gînditoare”: „Căţăraţi pe Stîncile Vieţii,/ vrem să înţelegem granitul ca şi cum ar fi,/ o trestie conştientă de Sine. || Demolăm pilonii Naturii Iluziei Vieţii,/ încercînd să punem în locul lor,/ Un Vis cu mult mai străin de noi înşine. || Ruinăm slăbiciunea,/ … devenind propriile noastre epave,/ ce rătăcesc spre

nicăieri. || … Să fie ochii Societăţii de Consum făcuţi doar pentru a/ privi Ierarhia Deşertăciunilor? Iubirea, care ar merita un comentariu al nuanţelor la care trimit imaginile poetice, este, în Vis şi realitate, o: „icoană prinsă de pereţii reci şi insensibili,/ ai unei catedrale a desfrîului, cum este Societatea de Consum,/care ne consumă vieţile,/ pentru un Sens ce nu-l vom afla niciodată.” Dincolo de jocul cuvintelor se remarcă substantivul grav ce anulează cu totul sacralitatea catedralei. E un transfer de semnificaţii fabricat de revolta permanent revărsată asupra tipului de societate în care trăim. Viaţa noastră, se lamentează poetul în Feline Existenţiale: „ se vinde scump la tejgheaua Destinului,/ pentru a da gust Desfrîului,/ abonat cu cartelă de plăceri în regulă,/ la Societatea de Consum.”/… „Promisiuni Deşarte,/ şi-au pierdut cheile Împlinirii,/ iar acum fac Morala cartelului de Legi,/ alături de prostituatele politiciene ale momentului”. Limbajul violent, ca săgeţi poetice aruncate şi contra degradării teribile a politicului, defulează o revoltă de tip nihilist, ridicată la rang de principiu. Ţinta absolut actuală este încă şi mai evidentă atunci cînd, în poezia Jocul de-a Viaţa cu Moartea, este incriminată, cam în aceiaşi termeni, „grădina Societăţii de Consum Foamete,/ drept mari atleţi ai tăierilor de venituri./ Cîntarele false şi isterice ale Politicii,/ ne drămuiesc cu parcimonie fiecare

Clipă…”. Schimbînd subiectul, vocabula „clipă”, în raport cu „eternitatea”, actualizează o notă din arsenalul de cuvinte specifice din limbajul marelui gînditor existenţialist care a fost misticul Kierkegaard. După cum atitudinea clar atee, cînd e vorba de Dumnezeu şi biserică în poeziile lui Cerin, actualizează durităţi de limbaj, cu particularităţi ale existenţialismului sartrean, în timp ce Matematica existenţei şi multe alte poezii ne readuc în memoria culturală imaginea acelei „monde cassé ” percepută critic de francezul Gabriel Marcel. Poate cea mai densă în concepte complementare „existenţei”, dintre poeziile celei dintîi plachete, este Desfrîu. Sînt încercări de a da definiţii, de a pune în relaţie lucrurile prin inversiune cu sens, din nou foarte grav acuzatoare, cum e cea cu adresă la „mănăstire”. Sigur, nefericirea fiinţei care scrie o asemenea poezie, vine nu numai din conştiinţa căderii omului în lume sub blestem divin, dar şi din ceea ce ar fi o consecinţă, respingerea, pînă la blasfemie a nevoii de Dumnezeu. Interogaţia, din poezia Desfrîu, care pare că lasă cititorului libertatea de a da particulare răspunsuri, e un tertip al poetului conştient de ceea ce afirmă la modul mascat: „Existenţa este o nălucă prinsă între două vise, Spaţiul şi/ Timpul./ Pacea va fi mereu datoare Războiului cu propriile ei/ arme, Deşertăciunea Democraţiei şi Dictatura./ Care desfrîu

nu-şi are mănăstirea sa şi care crimă,/ democraţia ei? ” Poezia continuă cu o nouă definiţie a „Existenţei” ca „joc de noroc”, însoţită de „Speranţă”, niciodată lăsată în voia „liberului arbitru”, care i-ar da omului libertatea de a schimba ceva. Rămîne numai libertatea fiinţei de a judeca propria existenţă, etern îngrădită să poată depăşi absurdul. Natura demonstrativă a poetului îl condamnă, extroversiv, la excese, încît risipeşte prea generos ce a adunat cu greu din biblioteca propriei vieţi şi a cărţilor. Paradoxal, acelaşi temperament e sursa puterii de a trăi autentic sentimentul de alienare, de înstrăinare şi accentuată singurătate, pînă la a-şi simţi sufletul ca o „casă în ruină”, din care, plecată, fiinţa căzută în „neant”, mai are şansa de a fi sortită „Eternităţii”. Rămîn multe alte comentarii de făcut la cîteva cuvinte preferate ale poetului, înscrise cu majusculă. Dar, despre „Iubire”, „Dumnezeu”, „Biserică”, „Absurd”, „Clipă şi Eternitate”, „Tăcere” şi „Moarte”, poate, altădată. Ar merita, pentru că acestui poet nu-i lipseşte inspiraţia rîvnită de alţii, cum scria poeta Magda Cârneci, dar el trebuie să se ferească de pericolul de a rămîne un artifex, şi, încă, să nu calce prea apăsat pe urmele din Bacovia ori Emil Botta, spre a nu le desfigura prin exces."

- Ana Blandiana:"Poezia de meditatie pe care o scrie Sorin Cerin nu este o versificare de adevaruri

filozofice,ci o impletire de revelatii despre aceste adevaruri.Iar raportul dintre intensitatea acestor revelatii si indoiala din care sunt construite adevarurile este chiar piatra filozofala a acestei poezii.De altfel,secretul de a putea fixa fulgerul revelatiei este o problema la fel de subtila ca si aceea a pastrarii energiei solare din zilele calde in cele reci."

- **Theodor Codreanu**„Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist, de o mare mobilitate a minţii, mânuind cu măiestrie antitezele, îmbinându-le oximoronic sau alternându-le chiasmatic în probleme cu mize majore din viaţa noastră spirituală şi socială. Poezia din Liberul arbitru este o prelungire a manierei sale de meditaţie, impregnând-o şi cu o doză potrivită de kynism (în sensul dat cuvântului de Peter Sloterdijk), reuşind, totodată, performanţa de a rămâne pe teritoriul lirismului autentic chiar şi atunci când vituperează „Corbii vulgari necrofili şi necrofagi ai Viselor”.
- **Ioan Holban**„Despre expresivitatea și bogăția înțelesurilor transmise Celuilalt prin tăcere a scris pagini antologice Lucian Blaga. Poetul de azi scrie, în Marile Tăceri, o poezie a sentimentului religios, nu de amvon, însă, ci în gînd cu Dumnezeu, în meditație și în fulgerarea gîndului

spre clipa Creației. Poezia lui Sorin Cerin este a unui alt Cain rătăcind în pustie, păstrînd, încă, frânturi din bucuria edenică pentru a ieși din ”menghina” lumii unde omului căzut i se surpă orizontul sufletului în ploi de foc și urme de plumb”.

- **Prof.univ.dr.Maria Ana Tupan** "Meditaţiile lirice ale lui Sorin Cerin au ceva din amestecul paradoxal de disperare şi energie a revoltei din eseurile filosofice ale lui Emil Cioran. Sesizarea tragismului şi grotescului existenţei nu conduce la paralizie psihică, ci la nihilism exorcizant şi blasfemitor. Sfada cu “adulterinul Dumnezeu” – apelativ şocant dar foarte expresiv pentru idea de păcat originar al lui … Dumnezeu care trebuie să fi zămislit lumea rea prin adulter cu Satana – capătă accente sarcastice în vignetele unei Biblii desacralizate, cu un Creator care meştereşte firmamentul la o masă de fierar şi un Diavol în care s-au contopit toţi frondiştii hippy-rap-punk-porto-ricani:

[…] stelele alcoolice, ale unui Univers, lacom, meschin şi cinic, băute de Dumnezeu la masa Creaţiei,

pe cerurile înlăcrimate ale Fericirii, mâzgălite cu graffiti de Diavol,

Dacă poetul şi-a propus în poemul La un grătar un exerciţiu urmuzian, reuşita e perfectă. Nu numai ingenioase salturi mortale pentru logica identităţii de pe un nivel ontologic în altul admirăm aici, ci şi tropismul de o barocă inventivitate al unui Eucharist pe dos, căci într-un univers al vieţii spre moarte, cel care se frânge e spiritul, cuvântul, pentru a revela un ... trup deleuzian, animalic, descris ca minuţioasa hartă anatomică a unui student medicinist. Poetul ne surprinde prin noutatea şi revelaţia definiţiei aforistice, căci, după primul moment de surpriză, acceptăm peisajul moralizat al timpului, cu un trecut mort, un viitor viu şi un prezent iluzoriu, contrar sentimentului comun că viaţa trăită e eul nostru cert, că doar prezentul există cu adevărat şi că viitorul e pură ipoteză. Cerin redefineşte fiinţa umană ca aflându-şi autenticitatea în multiplicarea mentală a realităţii terne şi ca proiect existenţialist".

- **Prof.univ.dr. Mircea Muthu** "Disperarea de a găsi un Sens existenţei contemporane aluvionează testimoniul poetic al lui Sorin Cerin în care amurgul limbajului, asociat cu „clepsidra spartă” a timpului,este resimţit – cu acuitate tragică – de „cuvintele noastre torturate”.

"Meditaţia, întoarsă spre sine însăşi de „oglinzile întrebării”sau de către „ochii” fabuloşi ai Oceanului nesfârşit, se automacerează la aceeaşi temperatură febrilă, de arc voltaic, enunţată – in nuce –de sintagma „ploilor de foc”.

- **Prof.univ.dr. Cornel Ungureanu** " Sorin Cerin propune un discurs poetic despre felul de a trece "dincolo", o reflecţie şi o îngândurare care are nevoie mereu de majuscule. Cu majuscule, cuvintele pot să suporte accentele apăsate ale autorului care păşeşte. cu atâta energie, pe tărâmurile frumos traversate de cei înzestraţi cu harul preoţiei. Sorin Cerin ritualizează timpurile deconstrucţiei poetice, dacă e să înţelegem cum se cuvine desfăşurarea versurilor sub steagul titlului."
- **Prof.univ.dr. Ion Vlad** "Sorin Cerin si-a definit poemele din volumul "Marile Taceri""poezii de meditatie" Fara indoiala,reflexivitatea e dominanta creatiei sale, prezidate de interogatii,revolta,nelinisti si o dramatica cercetare a TACERII,topos al indoielilor,al cutezantei si al aventurii spiritului in permananta cautare a adevarului;poezia sa urmeaza unei axiologii de un intens dramatism.E lirica luciditatii,a meditatiei si a lirismului autentic".

- **Lect. univ.dr. Laura Lazăr Zăvăleanu**: "Intelectual format la şcoala bucureşteană, dar simţind nevoia să se revendice, admirativ, de la modelul critic al şcolii clujene, unde îşi identifică modelele exemplare în profesorii Ion Vlad şi Mircea Muthu, Sorin Cerin îşi construieşte şi poezia intertextual, pentru că poetul Marilor Tăceri îşi declară peste tot maeştrii, identificaţi aici, intrinsec, cu Blaga (prin reflecţie filozofică şi structură prozodică uneori voit calchiată după Poemele luminii) şi Arghezi.Însuşi titlul volumului, Marile Tăceri, impune imperativul unui dialog implicit cu poezia lui Arghezi purtând acelaşi titlu.Căutărilor febrile din Psalmii arghezieni ale unui Dumnezeu chemat să se arate, le răspund aici interpelările fără odihnă ale unui apostat credincios, care se sfâşie, în pustia gândului şi a imaginii frânt oglindite de lumea declarată, între dragoste denunţatorie şi revoltă tandră, între blestem incantatoriu şi rugă deghizată, de veşnic îndrăgostit, fără putinţă de a-şi declina, în realitate, fervoarea, deşi cuvântul experimentează, estet, întregul lexic blasfemiant şi apocaliptic.O duplicitate izbăvitoare, în fapt, care - strigându-şi drama înstrăinării şi a introspecţiei ratate, ca şi neputinţa întâlnirii cu celălalt sau spaima suprapunerii cu el, într-o lume al cărei sens este

rătăcit în „tenebrele lagărelor de idei”, la interferenţa unui timp şi unui spaţiu ajunse “la capăt de hotar ” -,naşte, in litania `a rebours, semnele creaţiei mântuite, în plin festin cinic, “pe masa olarului iubirii"

- **Conf. univ. dr.Călin Teutişan** "Poezia lui Sorin Cerin declamă o fatală nostalgie a Sensului. Gândirea poetică încearcă recuperarea lui, din fragmente disparate, readuse la un loc prin travaliul liric, închipuind o posibilă hartă reconstituită, fie şi fragmentar, a lumii, dar mai ales a fiinţei. Metaforismul neovizionarist este cadrul de referinţă al acestor poeme, traversate, când şi când, de parabole ale realului, "citit" în cheie simbolică, dar şi ironică. Cinismul lipseşte cu desăvârşire din versurile lui Sorin Cerin.Aceasta înseamnă că personajul liric ce cuvântă în paginile de faţă, mai exact conştiinţa lirică, pune o presiune etică asupra realităţii, forţând-o astfel să-şi asume propriile adevăruri uitate."
- **Prof.univ.dr.Cornel Moraru**"Profet al neantului existenţial, poetul face parte din categoria moraliştilor, rezumând într-o manieră fulgurantă precepte aforistice şi proiecţii aspre dintr-o viziune extatică de sfârşit de lume. Meditaţiile sale dezvoltă o retorică furibundă pe tema "nonSensului Existenţei", deşi exprimă mai

mult îndoieli decât certitudini şi întrebări decât răspunsuri. Intensitatea implicării în acest demers liric atinge, pe rând, cote extreme: de la jubilaţie la sarcasm şi de la indignare, din nou, la extaz..."

- **Prof.univ.dr. Ovidiu Moceanu** "Prin cimiterele viselor, volumul semnat de Sorin Cerin, poezia marilor întrebări existenţiale îşi caută un nou statut, construind, în texte care comunică subteran, un chip al omului interogativ. "Catedrala existenţei" are capcanele ei, "Adevărul absolut" pare de neatins, "Crinii albi ai adevărului" pot ucide, "dacă nu-şi aeriseşti cămara minţii", eul poetic descoperă mai degrabă un "Dumnezeu prea amar"... Toate acestea sunt expresii ale unei stări de mare tensiune interioară, în care luciditatea săgetează revelaţia şi limitează trăirea deplină a sensului existenţei".
- **Prof.univ.dr. Dumitru Chioaru**"Discurs profetic, filosofic sau poetic? - e greu de determinat în care se încadrează textele lui Sorin Cerin. Autorul le înglobează toate trei într-o formulă personală, aparent desuetă estetic, rostind însă cu suflu de poeta vates ultimele cuvinte dinaintea Apocalipsei. O apocalipsă în care lumea desacralizată şi dominată de false valori sfîrşeşte pentru a putea regenera prin Cuvînt".

- **Prof.univ.dr. Ştefan Borbély** "Spirit profund şi sincer religios, Sorin Cerin caută disperat după diamantul ascuns în negurile molozului, ale cenuşii. Un întreg arsenal al modernităţii negative - căni ale pustiului, apa uitării, abatoare, sărbătoarea continuă a suferinţei, maimuţa de lemn putrezit etc., etc. - e chemat să denunţe, în versurile sale, "armele letale ale societăţii de consum" şi "ospiciul" alienării prin mercantilizare a existenţei noastre de fiecare zi. Tonul e apodictic, pasional, profetic, nu admite nuanţe sau replici. "Noii paşi ai credinţei" sunt enunţaţi peremptoriu ca speranţă a mântuirii colective, "lumina divină" se întrezăreşte, izbăvitor, la capătul încă îndepărtat al supliciului, însă, pe moment, poetul pare să fie preocupat exclusiv de retorica eschatologică, întrezărind decădere, demisie morală sau ruine cam peste tot pe unde-l poată paşii sau privirile"
- **Gheorghe Andrei Neagu** "Definitoriu pentru acest autor pare să fie pe drept cuvânt, îndoiala, drept piatră de temelie a poemelor sale(Greșeala pag.73)Îl felicit pe autor pentru cutezanțele sale stilistice din "Din ochii luminii divine pag.81 precum și din celelalte păcate cuibărite în sânul lui creator. Cred că literatura română are în Sorin Cerin un scriitor al mileniului 3 care trebuie

abordat cu mai multă insistență de critica de specialitate"

- **Marian Odangiu**“Lirica lui Sorin Cerin este una a întrebărilor esenţiale: relaţia Fiinţei cu Divinitatea într-o lume din ce în ce mai distorsionată valoric (şi distorsionantă în acelaşi timp !), dispariţia unor repere fundamentale - atrăgând după sine interogaţii copleşitoare şi infinite nelinişti -, absenţa tot mai tulburătoare a unor Adevăruri care să deschidă calea spre Mântuire, îndoielile profund demotivante asupra Sensului Vieţii, absurd înălţat la rang de raţiune existenţială alimentează spaima şi angoasele poetului. Versurile sale dezvoltă astfel o veritabilă retorică a disperării, în care, aidoma unei insecte halucinate de Lumină, autorul lansează întrebări fără răspuns, caută confirmări acolo unde acestea au intrat de mult în disoluţie, navighează îndurerat dar lucid printre imagini şi metafore de elevată şi convingătoare pregnanţă, construieşte scenarii apocaliptice despre Viaţă, Iubire şi Moarte…”
- **Eugen Evu**:"...cărțile par a fi obiecte de cult-cultură-proprie testamentară ale unui ceremonial, …al neo-cunoașterii, platonic-socratice sub semnul “Guvernământului General al Genezei” bunăoară. Ceea ce merită considerat este și imperativul transparent al autorului de a comunica

în limba natală, românească. Singurătatea atribuită Sacrului este totuși a ființei umane în ipostaza ei reductivă, a condiției umane….Cum Vinea scria, poetul vede idei ale sale, sau oglindire în ‘odaia cu oglinzi’ a bibliotecii universale. Un destin desigur personal, in mare parte asumat, nota bene.În volumul Politice, la extrema lui H.R. Patapievici poetul este bine-știutor al problemei eliadești, al “căderii umanului în zoon politikon”…Între raționalism și iraționalism, Sorin Cerin navighează pe Oceanul Interconnection."

Aprecieri critice despre opera sapiențială, aforistică la Sorin Cerin

---

- **Fabrizio Caramagna** declara despre Sorin Cerin în Culegere de înţelepciune, că este:"**O operă monumentală ce scrie istoria aforismului. Sorin Cerin este considerat unul dintre cei mai importanți scriitori de aforisme. Este autorul monumentalei lucrări, care scrie în prezent istoria aforismului, intitulată Culegere de Inţelepciune, ce include 11 486 de aforisme, structurate în 14 volume. Culegere de înţelepciune este considerată una dintre cele mai extinse opere din domeniul aforistic, până în prezent.**"

- *Prof.univ.Dr.*Ion Dodu Bălan considera despre Sorin Cerin că:" este un autor de studii filozofice pe teme îndrăzneţe şi ambiţioase despre nemurire, efemeritate şi eternitate, despre moarte, neant, aneant, credinţă, dor, etc.În faţa unei asemenea creaţii suntem datori să stabilim nuanţe, să aşezăm specia în istoricul ei.Specia aceasta zisă sapienţială cunoaşte o îndelungată tradiţie în literatura universală, de la Homer la Marc Aureliu, François de la Rochefoucauld, Baltazar Garcian, Arthur Schopenhauer şi numeroşi alţii iar în literatura română de la cronicarii secolelor XVII şi XVIII, la Anton Pann, Constantin Negruzzi, Mihai Eminescu, Nicolae Iorga, Garabet Ibrăileanu,Lucian Blaga, George Călinescu până la Corneliu Vadim Tudor.Marele critic şi istoric literar, Eugen Lovinescu, exprima odată părerea şi sublinia „caracterul aforistic", sapienţial, ca una dintre particularităţile care fac originalitatea literaturii române, găsindu-i justificarea în legătura cu firea poporului român, iubitor de proverbe admirabile.Chiar dacă a trăit un timp în afara ţării, Sorin Cerin şi-a purtat după cum ne spun aforismele sale – ţara în suflet, fiindcă vorba ilustrului poet Octavian Goga „ori unde mergem suntem acasă pentru că până la urmă toate

drumurile se isprăvesc în noi”.În aforismele lui Sorin Cerin descoperim experienţa proprie a unui suflet sensibil şi a unei minţi lucide, dar şi Welthanschaung-ul neamului din care face parte, exprimată într-o formă concentrată, densă.Sorin Cerin este un „moralist” cu o gândire şi sensibilitate contemporană. Unele din aforismele sale concentrate ca energia într-un atom, sunt adevărate poeme într-un vers.Multe din formulările sale gnomice sânt expresia unei minţi iscoditoare, a unei gândiri pătrunzătoare, echilibrate, bazată pe observarea pertinentă a omului şi a vieţii, dar şi pe o bogată informaţie livrescă.Astfel, el se încumetă să definească nemurirea ca „eternitatea clipei” şi recunoaşte „libertatea destinului de a-şi recunoaşte propria sa moarte în faţa eternităţii”, „clipa eternă a lui Dumnezeu care se oglindeşte la infinit în Cunoaştere, devenind trecătoare, deci Destin care este imaginea nemuririi”.”Nemurirea este pustiu doar pentru cei care nu iubesc”,”nemurirea este jocul de lumini al Fiinţei cu Destinul pentru a înţelege ambii importanţa iubirii.Fireşte literatura gnomică, sapienţială, e dificil de realizat, dar Sorin Cerin are resurse pentru a o realiza pentru cele mai mari exigenţe.A dovedit-o în capacitatea de a pune Absolutul în corelaţie cu Adevărul, Speranţa, Credinţa, Păcatul,

Minciuna, Iluzia, Deşertăciunea, Destinul, Absurdul, Fericirea, etc.Un exemplu de corelare logică a astfel de noţiuni şi atribute ale Fiinţei şi Existenţei, ni-l oferă aforismele despre Dor din volumul Revelaţii 21 Decembrie 2012.Bogate şi variate în conţinut şi expresie, definiţiile, judecăţile de valoare asupra uneia dintre cele mai specifice stări sufleteşti ale românului,”Dorul”, noţiune greu traductibilă în alte limbi, pentru că e altceva decât saudode-le portughez, soledad-ul spaniol, spleen-ul englez, zeenzug-ul german, melancolie,francez.Fireşte, mai este loc pentru îmbogăţirea acestui capitol, dar ce s-a realizat este foarte bun. Iată câteva exemple care pot fi luate de „pars pro toto” pentru ambele cărţi: „Prin dor vom fi mereu împreună loviţi de aceleaşi valuri ale Destinului ce vor să ne despartă nemurirea de eternitatea lacrimii noastre”, „Dorul este cel care a dat întreaga eternitate la o parte pentru a se putea naşte într-o zi ochii tăi”,„Dorul este libertatea de a fi a iubirii”,„Dorul este focul care arde viaţa pregătind-o de moarte”.".

- *Prof.univ.Dr.*Adrian Dinu Rachieru afirmă:"..putem, pensa, desigur formulări citabile, chiar memorabile.Viaţa de pildă, este "epopeea sufletului", viitorul ni se înfăţişează ca "părintele morţii".În fine părăsind "lumea ţărânei"

intrăm în spaţiul virtual, în "eternitatea clipei" (ce ni s-a dat).

- **Prof. univ. dr. Florentin Smarandache**, sublinia despre opera aforistică a lui Sorin Cerin, în revista Destine literare, nr. 39, pag. 92, iulie-octombrie 2016,[33] sub titlul, Un Expatriat și Repatriat Scriitor Român, că, citām:"Am citit cu interes volumele de aforisme şi de suflet ale scriitorului Sorin Cerin. Am afinităţi deosebite pentru literaţii care au cunoscut exilul, deci au fost în aceeaşi situaţie ca subsemnatul. După mineriade, emigrează în Statele Unite, unde locuieşte câţiva ani, apoi revine în România. Domnul Cerin, născut în anul 1963, la Baia Mare, a urmat studiile la Institutul de Limba şi Cultura Italiană din Bucureşti. În prezent este membru de onoare al Asociaţiei Canadiene a Scriitorilor Romani.A debutat cu poezie în anul 1986, iar în volum cu romanul Destin în anul 2003. În ultima perioadă s-a dedicat aforismelor şi meditaţiilor filozofice (logica şi fenomenologia coaxiologica).Mulţi critici au evidenţiat valoarea scrierilorsale, pecum Adrian Dinu Rachieru (―formulări citabile‖), Al. Florin Tene (―sensurile adânci ale revelaţiilor‖), Maria Ana Tupan (―amestecul paradoxal de disperare şi energie‖), Ion Vlad (―reflexivitatea e dominantă creaţiei

sale‖), Cornel Moraru (―profet al neantului‖), Theodor Codreanu:―Sorin Cerin este un gânditor aforistic paradoxist‖ –cu care subscriu din plin.În creaţiile sale se simt reverberaţii paradoxiste (―Ploi de foc‖), pesimiste (‗'Nonsensul existenţei‖, ―Învaţă să mori‖), metaforice (―Zâmbetul este floarea sufletului‖), logice(―Bineînţeles că şi moartea dispare odată cu fiinţa‖).Unele aforisme sunt memorabile, transformând autorul lor într-un eseist important. Aşteptam cu interes noile sale volume."

- Prof.Dr.Ion Pachia Tatomirescu susţine:"un volum de aforisme, Revelaţii – 21 Decembrie 2012, paradoxiste în majoritatea lor, salvându-se printr-un „curcubeu" în treizeci şi şase de „culori-teme" – un curcubeu propriu deci –, ca un steag fluturând în cerul, în priveliştea Fiinţei (luăm sintagma în accepţiunea lui Platon, din Phaidros, 248-b), ori din înrăzărita margine a Ei, pentru că autorul, deopotrivă poet, romancier şi sofist, „părinte al coaxialismului", sau lirosof, du-pă cum i-ar fi zis Vl. Streinu (pe vremea cercetării operei lui Lucian Blaga), ştie să se exercite întru catharsis pe arcul-orizont al cunoaş-terii metaforice din complementaritatea bătrânei, veşnicei Câmpii a Adevărului" sau "Înstrunarea paradoxistă a aforismelor lui Sorin Cerin într-un

„curcubeu“ de treizeci şi şase de „culori-teme“ – cum spuneam mai sus – încearcă să circumscrie „sacrei date“ de 21 decembrie 2012: absolutul («Absolutul Omului este numai Dumnezeul său»), absurdul («Absurdul Creaţiei este Lumea născută pentru a muri»), adevărul («Adevărul este zăpada topită a Cunoaşterii, din care răsare iluzia lumii»), amintirea («Amintirea este lacrima Destinului»), cunoaşterea («Cunoaşterea se limitează la a nu avea limite»), cuvântul («Cuvân-tul este esenţa păcii pe care a făcut-o Dumnezeu cu sine, realizând că este lipsa din neant: dorul neantului»), destinul («Destinul este urma lăsată de gândul lui Dumnezeu în lumea sufletului nostru»), deşertă-ciunea («Deşertăciunea renaşte doar la maternitatea visului de a trăi»), dorul («În dor stă întreaga esenţă a lumii»), Divinitatea Supremă / Dumnezeu («Dumnezeu nu poate lipsi din sufletul unui om care iubeşte fiindcă iubirea este Dumnezeu»), existenţa («Existenţa se hrăneşte cu moartea pentru a naşte viaţa»), fericirea («Fericirea este Fata Morgana a acestei lumi»), fiinţa («Fiinţa şi Nefiinţa sunt cele două căi ale lui Dumnezeu, pe care le ştim noi, din infinitatea de astfel de căi»), filosofia («Filosofia este desăvârşirea frumuseţii spiritului uman în faţa existenţei»), frumuseţea («Frumuseţea este poarta

deschisă către graţiile cerului»), gândul («Gândul a născut lumea»), genialitatea («Genialitatea este floarea care răsare numai stropită cu apa perfecţiunii») / geniul («Geniul înţelege că unica frumuseţe a lumii constă în iubire»), greşeala («Greşeala nu poate greşi niciodată»), haosul («Haosul este sensul fiinţei faţă de perfecţiunea nefiinţei»), iluzia («Iluzia este esenţa regăsirii în neant»), infinitul («Infinitul este gardianul întregii existenţe»), instinctul («Instinctul este simţirea de către nefiinţă a fiinţei»), iubirea («Iubirea este unica arie a împlinirii din simfonia absurdului»), lumina («Lumina este marea revelaţie a lui Dumnezeu faţă de el însuşi»), moartea («Moartea nu poate muri»), ochiul / ochii («În spatele ochilor se ascunde sufletul»), politica («Gunoaiele umanităţii îşi găsesc singure locul: sunt bogate!»), răutatea («Răutatea este dimensiunea de bază a umanului, în numele binefacerii sau al iubirii»), religia («Religia este speranţa îndoctrinată»), Satan («Satan este cel mai mare deschizător de drumuri al omenirii»), sinuciderea («Societatea este structura sinuciderii colective cel mai adesea inconştiente sau foarte rar conştiente»), speranţa («Speranţa este cel mai apropiat partener»), timpul («Timpul primeşte moartea, trecând în amintire Destinul»), viaţa («Viaţa este naufragiul

timpului pe ţărmul morţii»), viitorul omenirii şi 21 decembrie 2012 («Viitorul este legământul făcut de Dumnezeu cu viaţa» / «Începând cu 21 decembrie 2012, veţi realiza că moartea este veşnica viaţă curăţită de murdăriile acestei lumi»), şi visul («Visu-i împlinirea nonsensului»)."

- **Al. Florin Țene** afirma despre volumul de aforisme intitulat Revelații că: "recenta carte a scriitorului Sorin Cerin”Revelaţii-21 Decembrie 2012”apărută la editura PACO-2008,Bucureşti, cu o ” postfaţă” pe ultima copertă semnată de Al. Florin Ţene, este structurată în 36 de secvenţe cuprinzând cuvinte asupra cărora filozoful s-a aplecat, explicându-le şi interpretându-le filozofic şi chiar etimologic.Înainte de a plonja, prin interpretare, în sensurile adânci ale revelaţiilor trebuie să explicăm ce înseamnă acest cuvânt,ce stă la baza şi etimologia lui.Cuvântul vine de la latinul revelatio, însemnând o dezvăluire, neaşteptată descoperire a unui adevăr ascuns,a unei taine,a unui talent.În concepţie religioasă însemnând o dezvăluire a voinţei lui Dumnezeu, făcută unor persoane,în mod supranatural.Cartea are substanţă filozofică,chiar dacă reflecţiile lui Sorin Cerin sunt cugetări, aforisme sau apoftegme,ordonate tematic şi alfabetic,de fapt sunt adânci expresii ce exprimă o substanţă

filozofică, uneori cu sens de previziune.Spuneam mai de mult că sunt probleme pe care le poţi înţelege prin lecturi şi lecturi prin care îţi poţi limpezii şi înţelege problemele. Cartea de faţă face parte din a doua categorie, îmbogăţind pe cititor cu suportul şi înţelepciunea unor meditaţii profunde şi originale.Sorin Cerin, prin această carte, se înfăţişează cititorilor săi cu un bagaj de cultură vastă şi cu o referinţă variată. Îmi dau seama că îl are ca model pe Bergson, dar şi pe existenţialişti. Nu este departe de Goethe şi-l cunoaşte pe Socrate care spunea: Căci atunci întreaga veşnicie nu pare a fi altceva decât o singură noapte senină. De la acest punct pornesc Revelaţiile autorului nostru. Iată ce frumos spune: Viaţa este epopeea sufletului printre clipele irosite ale eternităţii.Aceste cugetări sunt adevărate micropoeme şi ele exprimă sensuri, trăiri, interpretări ce-l apropie de axiomele şcolii ionice,principiile deveniri lui Heraclit: Destinul nu poate începe şi nici sfârşi,fiind sinele începutului şi sfârşitului. Autorul acestui volum de revelaţii este un bun cunoscător al limbii române şi exprimă o logică, originală, a cuvintelor din care, uneori, izvorăşte ilogicul sensurilor date de cuvinte sau din propoziţiile formulate. El iubeşte schemele filozofice cu depăşirile limitelor cunoaşterii, prin

ontologic ajungând la gnosologic.Unde metafora,comparaţia fără termenul de comparat, are rolul de pelerină de sub care autorul scoate mâna să „vadă“ dacă ”plouă“ cu lumină. Şi întradevăr plouă cu lumina înţelepciuni,fiindcă autorul cunoaşte faptul că limba română are posibilităţile infinitului în exprimare. Fericiţi aceia care n-au ameţit aplecându-se peste abisul ei."

Culegere de înţelepciune

Una dintre cele mai prestigioase edituri româneşti, Editura Eminescu, îi publică în toamna anului 2009 întreaga operă sapienţială incluzând toate volumele de aforisme scoase înainte cât şi alte volume care nu au văzut lumina tiparului până la acea dată.Academicianul Gheorghe Vlăduţescu, filosof, una dintre cele mai mari somităţi din cadrul filosofiei culturii şi umanismului consideră despre :" *Culegere de înţelepciune*:"**Literatura sapienţială are o istorie, poate, veche cât scriitura însuşi.Nu numai în Orientul Antic, dar şi în vechea grecie „ înţelepţii” au ales forma apoftegmatică (sentenţiară), uşor memorabilă, pentru a face, ceea ce se numea în tradiţie elină, paideia, o educaţie a sufletului pentru o formare a lui.Şi în cultura românească tradiţia este bogată.Dl. Sorin Cerin se înscrie în ea făcând o operă de tot remarcabilă.Maximele – reflecţiile sale concentrează o experienţă de viaţă**

şi culturală şi din prea plinul ei se împărtăşeşte altora.Tuturor acelora care vor deschide paginile acestei cărţi de învăţătură, ca orice carte bună, ea le va răsplăti prin participare la înţelepciune, gândul bun al lecturii ei. Această consideraţie asupra operei sapienţiale ceriniene a apărut în:Destine literare din Canadapaginile 26 şi 27, nr.8, Decembrie 2009,Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [34]De pe coperta acesteia aflăm următoarele: “Culegerea de faţă conţine toate volumele de aforisme tipărite dar reeditate acum, cât şi cele ce urmau să vadă lumina tiparului până la această dată.Este o ediţie de referinţă a operei sapienţiale ceriniene.Deschizând cartea aflăm de pe prima pagină ce anume lucrări conţine:"În această culegere este publicată întreaga operă de aforisme scrise până la data bunului de tipar din octombrie 2009 de autor, însumând **7012** aforisme.Apar pentru prima oară operele de aforisme:Întelepciune,Patima,Iluzie şi realitate cât şi reeditările revizuite:Revelaţii 21 decembrie 2012,Nemurire şi Învaţă să mori.Toate operele de aforisme care au cunoscut si înainte lumina tiparului vor fi citate doar in actuala formulă îmbunătăţită a ediţiei de referinţă.”Recenzii şi ecouri în presă:Cronica română - *Mai mult decât o “Culegere de înţelepciune”* [35][36]Altermedia România-

Culegere de înţelepciune de Sorin Cerin[37]Revista Familia-O "Culegere de înţelepciune" (noiembrie-decembrie)2009 pag.214,Azi citesc[38]Român în lume*Culegere de înţelepciune de Sorin Cerin scrie istorie literară* [39]În anul 2014 apare publicată întreaga operă aforistică a autorului sub titlul de **Culegere de Înţelepciune- Opere Complete de Aforisme- Ediţie de Referinţă** [40]] In limbile română şi engleză, respectiv, **Wisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition**[41], culegere care conţine un număr de **11486 de aforisme**publicate anterior în 14 volume, incluse în actuala publicaţie.

Maxime celebre

- *Doar muritorii caută nemurirea fiindcă nemuritorii nu ştiu ce este aceasta.*
- *Zâmbetul este floarea sufletului.*
- *Dumnezeu este sufletul pereche al întregii lumi.*
- *Să fim optimişti, iubirea mea cea mare, fiindcă avem de partea noastră clipa şi nu Destinul, fiindcă avem eternitatea acestei clipe şi nu timpul, fiindcă ne avem pe noi, acum şi aici, şi nicăieri în urma clipei, fiindcă va ninge cu timp, şi această urmă va fi îngropată de stele căzătoare, devenind o amintire a unei lumi trecute.*

- *Totul este deşertăciune în afară de iubire. Războaiele, structuralizările sociale bolnave, mizeriile acestei lumi se datorează înstrăinării oamenilor de sinele lor care este Iubire şi atât.*

- *Bineînţeles cã şi moartea dispare odatã cu fiinţa*

Coaxialismul

Cărţi publicate

Literatură Sapienţială

Volume de aforisme

- Culegere de Înţelepciune - Opere Complete de Aforisme - Ediţie de ReferinţăWisdom Collection - Complete Works of Aphorisms - Reference Edition, **conţine un număr de 11 486 de aforisme structuralizate în 14 volume publicate anterior la alte edituri, ce sunt incluse în actuala culegere**. 2014
- Dumnezeu și Destin God and Destiny2014
- Rătăcire Wandering2013
- Libertate Freedom2013
- Cugetări esențiale2013

- Antologie de înţelepciuneAnthology of wisdom 2012 conţine un număr de 9578 de aforisme, maxime şi cugetări de Sorin Cerin.
- ContemplareContemplation 2012
- DeşertăciuneVanity 2011
- Paradisul şi InfernulParadise and Inferno 2011
- PăcatulThe Sin 2011
- IluminareIllumination 2011 Conţine un număr de 693 aforisme
- Culegere de înţelepciune în care apare pentru prima oară
volumele **Înțelepciune**, **Patima** și **Iluzie și realitate**, alături de cele reeditate
ca **Nemurire**, **Învață să mori** și **Revelații**, volume apărute atât separat cât și împreună în culegere în edițiile de limbă engleză online sau tipărite, din Statele Unite, Wisdom Collection 2009Conţine un număr de 7012 aforisme
- ÎnţelepciuneThe book of wisdom 2009 Conţine un număr de 1492 aforisme.
- Învaţă să mori 2009 Conţine un număr de 1219 aforisme.
- Nemurire 2009 Conţine un număr de 856 aforisme.
- Revelaţii 21 Decembrie 20122008 Conţine un număr de 2509 aforisme.

Volume de inspiraţie sapienţială

- IubireAmourLove 2008
- Antichrist, fiinţă şi iubire 2007

Volume de studii filozofice

- CoaxialismulThe Coaxialism2007
- Moarte, neant aneant viaţă şi Bilderberg Group2007
- Logica coaxiologică2007
- Starea de concepţiune în fenomenologia coaxiologică2007

Volume de poezie filozofică

- Copacul Cunoașterii - Poeme Filosofice[38](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Iluzia Amintirii- Poeme Filosofice[39](Statele Unite ale Americii)2017
- Iluzia Mortii - Poeme Filosofice[40](Statele Unite ale Americii)2017
- Eternitate - Poeme Filosofice[41] (Statele Unite ale Americii)2017
- Strainul Subconstient al Adevarului Absolut - Poeme filosofice[42](Statele Unite ale Americii) 2016
- Paradigma Eternitatii - Poeme filosofice[43](Statele Unite ale Americii) 2016

- Marea Contemplare Universala - Poeme filosofice[44](Statele Unite ale Americii) 2016
- Bisericile Cuvintelor - Poeme filosofice[45](Statele Unite ale Americii)2016
- Trafic de carne vie - Poeme filosofice[46](Statele Unite ale Americii) 2016
- Vremurile Cuielor Tulburi - Poeme Filosofice[47] (Statele Unite ale Americii)2016
- Divinitate - Poeme Filosofice[48] (Statele Unite ale Americii) 2016
- La Cabinetul Stomatologic - Poeme Filosofice[49] (Statele Unite ale Americii) 2016
- Origami - Poeme Filosofice[50](Statele Unite ale Americii) 2016
- Dinainte de Spatiu si Timp - Poeme Filosofice[51](Statele Unite ale Americii) 2016

Pe data de 18 noiembrie 2015 **Sorin Cerin** lansează în cadrul târgului de carte **Gaudeamus**. desfășurat la București,[52][53] cinci noi volume de poezie de meditație, scoase atât în format tipărit cât și online de către editura eLiteratura,[54][55] un proiect susținut de Uniunea Scriitorilor, respectiv Asociația Scriitorilor din București și editura Coresi.

- **A Fi Poet** editura eLiteratura, București 2015

- **O Clipă de Eternitate** editura eLiteratura, București 2015
- **Suntem o Hologramă** editura eLiteratura, București 2015
- **Zile de Carton** editura eLiteratura, București 2015
- **Fericire** editura eLiteratura, București 2015
- Nonsensul Existentei 2015 The Nonsense of Existence - Poems of Meditation[56] United States of America 2016
- Liberul arbitru2015The Free Will - Poems of Meditation[57] United States of America 2016
- Marile taceri 2015 The Great Silences - Poems of Meditation[58] United States of America 2016
- Ploi de Foc 2015 Rains of Fire - Poems of Meditation[59] United States of America 2016
- Moarte2015 Death - Poems of Meditation [60]United States of America 2016
- Iluzia Vieții 2015 The Illusion of Life - Poems of Meditation [61]United States of America 2016
- Prin cimitirele viselor 2015 Through The Cemeteries of The Dreams - Poems of Meditation[62] United States of America 2016
- Îngeri și Nemurire 2014
- Politice2013
- Facerea lumii 2013

- Cuvântul Lui Dumnezeu2013
- Alegerea Mantuitorului2013

Volume de poezie de filosofie a iubirii

- Filosofia Iubirii - Verighetele Privirilor - Poeme Filosofice[63](Statele Unite ale Aemricii) 2017
- Filosofia Iubirii - Fructul Oprit - Poeme Filosofice[64][65](Statele Unite ale Americii)2017
- Filosofia Iubirii - Lacrimi - Poeme Filosofice[66][67](Statele Unite ale Americii) 2017

Volume de poezie de dragoste

- Adresa unei cești de cafea 2013
- Memento Mori[68] 2012
- Parfum de eternitate[69] 2012
- Umbrele Inimilor[70] 2012
- Inimă de piatră amară[71] 2012
- Legendele sufletului[72] 2012
- Adevăr, Amintire, Iubire[73] 2012
- Eram Marile Noastre Iubiri[74]2012
- Suflete pereche[75] 2011
- Templul inimii[76]2011
- Poeme de dragoste[77] 2009

Romane

- *Destin* 2003

- *Trilogia Destiny cu volumele PsychoApocalipsa şi Exodus urmând să apară Lumina Divină doi ani mai târziu ce avea să întregească ciclul Originea lui Dumnezeu* 2004- 2006
- *The origin of God apărut în Statele Unite ale Americii cu volumele The Divine Light PsychoThe Apocalypseşi Exodus*2006

Volume nonfictiune

- Wikipedia pseudo-enciclopedia minciunii, cenzurii şi dezinformării apărută în limba engleză cu titlul:Wikipedia: Pseudo- encyclopedia of the lie, censorship and misinformation [78][79][80][81] Prima carte critică la adresa wikipediei care dezvăluie abuzurile, minciuna, mistificările din această enciclopedie.
- Bible of the Light 2011

Referinţe critice pe autori și publicații

- Elvira SOROHAN [82] Convorbiri literare,paginile 25-28, nr.9 (237),septembrie 2015
- Al CISTELECAN [83] revista Familia nr. 11-12 noiembrie-decembrie 2015, paginile 16-18
- Laura Lazar ZAVALEANU [84]revista Familia nr.7-8, iulie-august, pagina 242, 2015

- Ana BLANDIANA -[85] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [86]
- Ioan HOLBAN [87] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [88]
- Maria Ana TUPAN [89] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [90]
- Cornel UNGUREANU [91]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [92]
- Mircea MUTHU [93]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [94]
- Ion VLAD [95]Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [96]
- Cornel MORARU [97] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [98]
- Marian ODANGIU[99] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977[100]
- Fabrizio CARAMAGNA - [101][102],[103][104][105][106][107][108][109][110][111]
- Acad. Gheorghe VLĂDUŢESCU - [112][113]paginile 26 şi 27, nr.8, Decembrie 2009,Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [114]
- Ştefan BORBELY [115] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [116]

- Calin TEUTISAN [117] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [118]
- Ovidiu MOCEANU [119] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998 [120]
- Gheorghe Andrei NEAGU [121] Oglinda literară nr. 163, iulie 2015, pag. 10998
- Ion DODU BĂLAN:Sorin Cerin-Despre creaţia sapienţială[122][123][124][125]"/[126]Agenţia de ştiri Napoca News,revista Nordlitera,Zona Interzisă, pagina Ligii Scriitorilor din România, Oglinda literară,Luceafărul românesc şi Destine literare din Canada.
- Theodor CODREANU [127] Oglinda literară nr. 162, iunie 2015, pag.10977 [128],Dualismul ca ispită a raționalismului, Oglinda literară nr.167, noiembrie 2015, pag.11283-11284-11285 [129]
- Florentin SMARANDACHE: Un Expatriat și Repatriat Scriitor Român, Destine literare, revistă a Asociației Canadiene a Scriitorilor Români, nr. 39, pag.92,iulie-octombrie 2016 [130]
- Ion PACHIA TATOMIRESCU:Aforismele revelarii sacrului dienoc de 21 Decembrie 2012, in cerul lui Sorin Cerin: Oglinda literară nr.97, ianuarie 2010, pagina 5296 [131]
- Eugen EVU - Fulgurante la Sorin Cerin[132]
- Dumitru CHIOARU [133]

- Al Florin ŢENE: Sorin Cerin un filozof al metaforei şi un poet al cuvântului [134][135]Agenţia de ştiri Napoca News şi revista Nordlitera.
- Henrieta Anişoara ŞERBAN,Revista Kogaion Review [136] şi Revista Luceafărul Românesc "coaxialismul-de-sorin-cerin"/
- Adrian Dinu RACHIERU: [137][138] Revista Luceafărul românesc, Oglinda literară,nr. 89 din 2009
- Elisabeta Iosif, Mircea Alexandru Pop, Revista Zona Interzisă:Note critice asupra aforismelor şi cugetărilor din "Revelaţii 21 Decembrie 2012" [139]
- Denis Buican,Elisabeta Iosif"revelatii-21-decembrie-2012"-de-sorin-cerin

Bibliografie de critică literară

- Theodor Codreanu, Anamorfoze, editura Scara, București, pag. 130-148,[140]2017
- Ioan Pachia Tatomirescu, Pagini de istorie literara vlaha de maine, editura Waldpress, Timișoara, [141]2014
- Eugen Evu, Terapie de joc, editura Tipo Moldova, iași, pag. 268 [142] 2014

Antologii

- **The Little Red Book of Hope**,(Mica carte roșie a speranței)by Nick Lyons and Tony Lyons,*Skyhorse Publishing*; 1 edition (May 7, 2013)USA, pag 102,184 [143]
- **Antologia dell'aforisma romeno contemporaneo**,(Antologia aforismului românesc contemporan) autori Fabrizio Caramagna, Alina Breje, *Genesi editrice*, Italia [144] [145][146][147][148][149][150][151][152]2013
- **Quotes and Sayings: Quotes of Wisdom and Knowledge** by Pamela T Peters,CreateSpace Independent Publishing Platform; Lrg edition (May 6, 2012,USA, pag.35[153]
- **Pathways to Wisdom,: Inspired by Nature with Contemplative quotations** by MS Margaret L. Jackson, CreateSpace Independent Publishing Platform (November 20, 2014USA, pag. 43[154]
- **The Book on Truth and Honesty Quotes** by Neal Ranzoni, CreateSpace Independent Publishing Platform July 23, 2012,USA, pag.125[155]
- **The Book On "Wisdom Quotes" (The Book On Quotes Series)** by Neal Ranzoni,CreateSpace

Independent Publishing Platform May 13, 2013,USA,pag.129[156]

- **Antologie de proză contemporană românească**, colecția Sărmanul Dionis, editura Scrisul contemporan, autor Carmen Cătunescu, Ploiești, 2014[157]
- **Antologie de poezie contemporană românească**,colecția Porni Luceafărul,editura Scrisul contemporan, autor Carmen Cătunescu, Ploiești,2014[158]
- **Dincolo de cuvânt**, coordonator Valentina Becart, editura Arhip Art, Sibiu[159][160]2012

Dicționare

- **Un Dicționar al Scriitorilor Români Contemporani, volumul IV, Opera Omnia**, pag.137 -146, coordonator Ioan Holban, editura Tipo Moldova, Iasi [161] 2016
- **Cartea ințelepciunii universale** - Dicționar de maxime și aforisme din cultura română și universală, autor Nicolae Mareș, editura eLiteratura, București, [162] [163]2014
- **Dicţionarul scriitorilor români de azi**, autori Boris Crăciun şi Daniela Crăciun-Costin, editura Porţile Orientului, Iaşi. (revista Convorbiri literare)[164] [165]2011

- **Dicţionarul biobibliografic**, autori Anda Dejeu,Nicoleta Avram, Izabela Cerchezan, Andrei Cete, Sandra Cibicenco, Mădălina Olteanu, Andreia Precub, Roxana Roman, editura Dacia XXI, Cluj Napoca. [166]2011

Lansări de carte

- Lansarea celor cinci carti de poezie de meditatie la targul de carte Gaudeamus 2015 pe data de 18 noiembrie. Acestea sunt: Fericire, Suntem o Holograma, Zile de carton, O Clipa de Eternitate si A Fi Poet. Toate aceste carti sunt scoase de catre editura eLiteratura atat in format tiparit cum se vede in video cat si online. [167][168]
- Lansarea cărții de aforisme Revelații, la biblioteca metropolitană din București, [[2008][169][170]
- Lansarea Coaxialismului la librăria Mihai Eminescu, București, 2007[171][172]

Opera lui Sorin Cerin din arhiva internet

- Internet Archive Sorin Cerin

Sorin Cerin - Cote cărţi în principalele biblioteci din România

- Biblioteca Academiei Române

- Biblioteca Naţională a României
- Biblioteca Metropolitană Bucureşti

Sorin Cerin pe Amazon

- Amazon Sorin Cerin De aici pot fi cumpărate cărţile autorului Sorin Cerin, ce întregesc întreaga sa operă, în format tipărit sau kindle.

Sorin Cerin video-interviuri

- Sorin Cerin - Sfinxul din Bucegi si Sacralitate
- Interviu cu Sorin Cerin in parcul IOR
- Sorin Cerin - Despre moarte I
- Sorin Cerin _ Despre moarte II
- Sorin Cerin _ Despre viata
- Sorin Cerin - Despre fericire I
- Sorin Cerin - Despre fericire II
- Sorin Cerin - Despre fericire III
- Sorin Cerin - Despre moarte si divinitatea Luminii
- Sorin Cerin - Ce este viața?
- Sorin Cerin - Despre spiritualitate
- Sorin Cerin - Conștiința Universală
- Sorin Cerin - Despre Dumnezeu
- Sorin Cerin - Amintirea este esența lumii

- Sorin Cerin - Despre coaxialism - Interviul editiei cu Anda Gavril la TV Romania Cultural (2007)

Sorin Cerin pe Goodreads

- Pagina despre Sorin Cerin, cărţi apărute, citate,etc

Sorin Cerin în L'Aforisma nel mondo – letture e scritture aforistiche contemporanee

---

- L'aforisma in Romania, Sorin Cerin

Sorin Cerin pe YouTube

- Pagina de Youtube Sorin Cerin

Citate celebre

- Top Famous Quotes
- Notable Quotes
- Famous Quotes Fusion
- They Said So
- Sorin Cerin Philosopher Quotes
- Citate Sorin Cerin în limba suedeză
- Quote tab
- Sorin Cerin Share Quotes
- Sorin Cerin Quoted Daily
- Citate alese

- Citate celebre
- Citate celebre Rightwords
- Citate de dragoste
- Maxime de Sorin Cerin
- Citate in engleza (Goodreads quotes)
- Citate in engleza (Search Quotes)
- Citate in engleza (Successories Quotes)
- Citate in engleza (Famous Sorin Cerin Quotes)
- Citate in engleza (Famous Quotes by Sorin Cerin)
- Citate in engleza Sorin Cerin Favourite Famous Quotes)
- Citate in engleza (Sorin Cerin Great Quotes)
- Citate in engleza (Sorin Cerin Citate celebre.eu)
- Citate bizi
- Citate Descopera

Poeme

- Poeme de Sorin Cerin

Interviuri în presă cu Sorin Cerin

- Interviu cu filosoful Sorin Cerin

Referiri la opera lui Sorin Cerin

Andrei Hrebenciuc [173] Thomas Leitch Wikipedia U

Categorii: Filozofi români | Autori de aforisme | Scriitori români | Autori români | Eseişti români | Poeţi români | Participanţi la revoluţia română din 1989 | Naşteri în 1963 | Români în viaţă | Gânditori români